

XXIX. évfolyam
ájolék
Ára: 650 Ft

a BTFSZ lapja

Fotó: Zentai L. dr.

11/6

VILÁGBAJNOKSÁG

KIRÁLYCSINÁLÓ SZEREPBEN

Az idei franciaországi felnőtt világbajnokság több szempontból is rekordot döntött: a VB-k történetében most volt a legtöbb résztvevő ország, feltehetően a legtöbb óvás, és a nők után a férfiaknál is van már versenyző, aki mind a 4 számban nyerni tudott.

A francia rendezők nem is nagyon csináltak előzetesen titkot abból, hogy a VB helyszínét Thierry Gueorgiou számára választották ki: egy rendkívül részletgazdag és technikás fennsíkot a Szavojai-Alpokban, Chambéry és Aix-les-Bains városai felett. Ez már a verseny előtt problémát jelentett, mert a terület domborzatilag annyira tagolt, hogy 1:15 ezres méretarányban szinte olvashatatlan, márpedig az IOF szabályok szerint nem lehet versenyt rendezni olyan területen, ami nem ábrázolható ebben a méretarányban, még a középtáv és a váltó 10 ezres térképét is a 15 ezresből kéne nagyítani. A területre edzőtáborozni érkező nemzetközi élversenyzők tucatjai írták alá azt a kérvényt, hogy a nemzetközi szövetség adjon felmentést a méretarány alól, vagyis a hosszútáv is mehessen 10 ezres térképpel, de az IOF természetesen azt látta volna jobbnak, ha a rendezők keresnek megfelelőbb terepet. Végül mivel ezt a nemzetközi ellenőrzőbíró útján sem sikerült kikényszeríteni, két svéd térképész küldtek a terepre, hogy leegyszerűsítéssel tegye olvashatóbbá az elkészült térképeket – amelyeket egyébként nagy arányban készítették román és erdélyi magyar tájfutók, köztük Kuszálék János és id. Barkász Dániel.

Nem vádolható ugyanakkor a rendezőgárda azzal, hogy nem működött együtt az IOF céljai elérésében: egy külön program keretében, nagyrészt francia állami pénzből meghívtak tucatnyi, a tájfutásban

fejlődőnek számító országot, így az előzetesen nevező országok száma 55 volt. Ebből végül 3 nem jött el, de az 52 résztvevő nemzet így is kb. negyedével szárnyalja túl az eddigi rekordot. Európából is betömködték a hiányt Görögország és Ciprus részvételével, de olyan dél-amerikai országok is megjelentek a listán, mint Barbados, Uruguay vagy Kolumbia. Külön edzéseket szerveztek ezen nemzetek számára, de szépséghiba volt a dologban, hogy azon a terepen, amelyről európai élversenyzők is úgy nyilatkoztak, hogy „újra kell tanulniuk tájékozódni”, ezen országok amatőr futóinak esélyük sem volt végigmenni, a hosszútáv selejtezőjéről kifejezetten le is beszéltek őket.

Sprint – bohózat és karnyújtásnyira az egyszámjegyű magyar helyezések?

A VB ugyan már aug. 13-án elkezdődött az erdei számok selejtezőivel, az első szám, amiben bajnokot hirdettek, a sprint volt 16-án. Dicséretes volt a rendezőktől, hogy mindkét futamra bevállalták a városközpontok lezárását. A selejtezőt délelőtt a versenyközpontnak is helyet adó Aix-les-Bains belvárosában tartották. A pályák, amelyek egy meglehetősen erdős parkban kezdtek, és néhány hosszabb, útvonalválasztós átmenettel jöttek be a városba, már önmagukban eléggé szelektáltak a mezőnyt, azonban a rendezőség ezt még tovább fokozta azzal, hogy a cél előtti park összes füves területét a tiltott területnek számító olivazölddel jelölték a térképen, és aki akár csak

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2011. 6. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Bacsó Piroska

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

8 alkalommal

lapzárta megjelenik

6. szám 08. 23. 09. 02.

7. szám 10. 04. 10. 14.

8. szám 11. 08. 11. 18.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

egy lépésre is letért az aszfaltútról, azt a kiküldött versenybírók jelentései alapján kizárták. Azzal nem számoltak azonban, hogy sok ilyen lesz: végül összesen 45 versenyző szerepelt az eredménylistákon diszkvalifikáltaként (bár ebben néhány rossz pontot fogó ill. a pályát nem teljesítő versenyző is benne van). A hivatalos eredmények megjelenése elhúzódott, miközben a feszes program miatt már Chambérybe kellett utazni, a döntő a TV-közvetítés miatt nem csúszhatott. A csapatvezetőknek így nem maradt idejük a helyszínen óvni, jobb híján az érintett kizárt versenyzőiket is bevitték a rajtkaranténba, és ott folytatták a vitát – miközben a korán rajtoló versenyzők már mentek ki a pályára. Végül nem is lett eredménytelen a dolog, 3 esetben a zsűri felülbírálta a versenybírók döntését, így Scott Fraser, Marco Seppi és Fabien Pasquasy a mezőny után indulhatott el kézzel írt rajtszámmal, és a férfi döntő végül 48 fős volt. A zsűrit a következetlenség emlegetésével sikerült az érintett országoknak meggyőzni: a selejtezőn egy fokozatosan alacsonyodó falnál is volt pont, amelyet félig áthatolhatónak, félig áthatolhatatlannak ábrázoltak a térképen, de mivel a valóságban nehéz volt elkülöníteni a határt, ezért ott nem zárták ki azt sem, aki túl magasról ugrott le. Ez már annyi kizárást jelentett volna, hogy veszélyezteti a délutáni döntő komolyságát...

A magyar csapat

Magyar szempontból jól sikerült a selejtező: senki sem lépett tiltott területre, és Kovács Ádám ill. Lenkei Zsolt is 2. lett futamában. Kerényi Máté sajnos kihagyott egy pontot, amire ugyan visszament, de így már nem volt esélye. A lányok közül Szerencsi Ildi előzetesen az éppen bejutó 15. helyet csípte meg, amiből a kizárások után a 13.-ra lépett előre, Péley Dorkának azonban nem volt szerencséje a 16. helyével, előle nem zártak ki senkit. Domján Zsuzsi fogfájással küszködött az erdei selejtezők utántól, így sajnos ő távol volt a bejutástól.

A döntőt Chambéryben térkép-cserével tették látványosabbá, ezt a megoldást sprinten eddig nem alkalmazták. A magyar fiúk jól futottak, Ádám 4 átmenetet is megnyert, másokban voltak apró hibái, így a 15. helyen zárt. Lenkei Zsolti kevesebb kiemelkedő idővel, de kiegyenlítőbben futott, az átfutó pont előtt a 10. helyen állt, és a pálya második felét is hasonlóan jól teljesítette, csak sajnos az átfutás két pontjánál zavarodott meg, és veszített 34 másodperccel, ami már „csak” egy 22. helyet jelentett számára. Ildi a 43. helyen zárt, a versenyt a nőknél a svédek dominálták Linnea Gustaffson – Helena Jansson – Lena Eliasson sorrendben, a férfiaknál pedig Daniel Hubmann nyert meggyőző fölényvel. Őt csak a fiatal svéd Jerkel Lysell veszélyeztette

egy darabig, aki végül a dobogóra sem tudott felállni, mert kihagyta az utolsó pontok egyikét. Így a második helyre csapattársra, a junior VB-érmek után visszatérő Anders Holmberg került, harmadikként pedig a tavalyi győztes Matthias Müller futott be.

Csapatvezetőként kicsit hiányérzetem volt, hogy a magyar fiúk eredménye lehetett volna jobb, ha előzetesen jobban bejárjuk a várost, ahogy pl. a selejtező esetében megtettük. Azonban míg Aix-les-Bains egészen a verseny napjáig nem volt letiltva, Chambéryben még mászkálni is tilos volt már 12.-étől. Mi 11-én este érkezünk, és ugyan egy étterem meglátogatása erejéig bementünk a területre, így is 11 óra után értünk a szállásra. Még egy nappal előbb menni pedig nehezen kivitelezhető számunkra, így is 10 éjszaka szállást és ennek megfelelő munkahelyi szabadságot igényel a VB. Mindenesetre biztató, hogy a fiúk megéreztek, hogy a top 6-helyezésekre ők is képesek, innentől már csak elég speciális edzés kérdése a dolog.

Hosszútáv – Gueorgiou felé a csúcsra

A hosszútáv döntőjét rögtön a sprint utáni napon tartották. A magyarok közül ebben a számban csak Lenkei Zsoltinak sikerült bejutnia – Ádám 4 másodperccel maradt le. Útvonalválasztások, fizikai próbatétel, de kevésbé nehéz pontok – az IOF irányelvek szerint ezeknek kéne lenniük a szám pályakitűzési elveinek, a méretarány-mizériából kifolyólag viszont mindenki egy „hosszított középtávra” számított, technikus pontokkal, nehezen futható terepen. Ezt erősítette Gueorgiou nyilatkozata is, aki már a miskolci VB-n megmondta, hogy legkésőbb itt be akarja gyűjteni a hosszútávú világbajnoki címet, és a 6 középtávú VB-elsősegből tudjuk, hogy minél technikásabb a pálya, annál könnyebben nyer.

Nos, végül nem távolodott el a pálya a fenti IOF-elvektől olyan rettenően, ugyanis az első fele a fennsík déli részén egy meglepően jól futható bükkerdőben kezdett, aztán egy hosszú (igaz, meglehetősen egyértelmű) átmenettel hozták át az edzőversenyekről megismert sűrűbb, kövesebb, nehezebb részre, amelyen már csak a pálya vége volt. A fizikai megméretésnek is bőven eleget tettek a pályakitűzők azzal, hogy a győztes időket rettentően eltervezték, már a selejtezőn is 10 %-kal léptek túl, még Gueorgiou sem tudta megfutni a kiírt időt. Ez a döntő is megismétlődött: Gueorgiou hozta a kötelezőt és nyert, de 94 helyett 107 perccel, 2 órán belüli idővel még be lehetett férni a 10-be. A nőknél pedig 90 perc elég volt a dobogóhoz – amit magyar viszonylatban azzal érdemes összehasonlítani, hogy nálunk egészen tavalyig 65 percet írt elő a szabályzat győztes időre.

Gueorgiou mögött a második helyet Pasi Ikonen szerezte meg, aki így 10 évvel azután, hogy begyűjtötte az első sprint világbajnoki címet, érmet szerzett az egyik leghosszabb VB-döntőn is. Harmadik helyre pedig a Gueorgiou által befogott Francois Gonon jött be, aki sokakhoz hasonlóan egy nagy hibával kezdett, de ennek ellenére valószínűleg egyedül is összekapart volna legalább egy haton belüli helyezést. Lenkei Zsolti egy nagyon érett versenyzéssel hiba nélkül (!) ment végig a pályán és gyűjtötte be egy értékes 23. helyet, csak azon vesztett kicsit, hogy a pálya vége felé beleragadt a sárba a cipője és szabályosan meg kellett állnia kitudni.

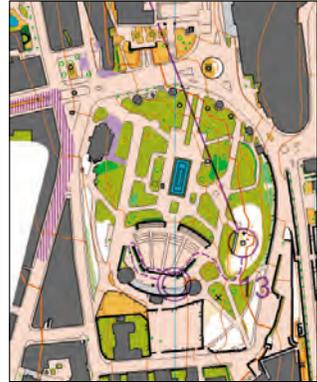
A nőknél kicsit foghíjas volt a mezőny, miután Simone Niggli és Anne-Margrethe Hausken is idén szül, Minna Kauppi pedig már az egyesre úgy kiszállt, hogy meg sem tudta találni a pontot. Ezt a svédek és a csehek használták ki: a már szenior korú Annika Billstam nyert, aki Gueorgiou-val együtt készült a

VB-re, a második Dana Brozkova lett, majd Helena Jansson és Eva Jurenikova következett. Érdekes momentum volt, hogy a harmadik cseh versenyzőt, Martina Zverinovát (korábbi nevén a junior világbajnok Martina Dockalova) kijelzős GPS-óra használata miatt kizárták, ami tavaly óta tilos a világversenyeken.

Középtáv – továbbra is francia és svéd aranyak

A középtávú döntőre újabb két nappal később, a hosszúéval megegyező céllal került sor, de a terep egy másik részét használva. Magyar részről csak nézők voltunk, senki nem jutott be, igaz, eleve csak 2-2 versenyzőnk indult a selejtezőben, és abból is két VB-újonc fiatal, Bertóti Regina és Baumholcz Máté, akik ennek ellenére eléggé meg is közelítették a bejutási határt. Be kell látni, hogy otthon – részben a megfelelően részletgazdag terepek hiányában – nincs annyi jó középtávú verseny, hogy erre a számra eséllyel fel tudnánk készülni. Ez más nemzeteken is látszott egyébként azok közül, akik bejutottak: a közvetítés eleje lényegében arról szólt, hogy a GPS-trackinget nézve élőben követhettük, amint szabályosan elvesztek a versenyzők, 15 perces kilométerátlagokat hozva össze, olykor lemenve a térképről...

A végére azért mindkét nemnél helyreállt a rend, a nőknél Helena Jansson az előző napok ezüst- és bronzérme után begyűjtötte az aranyt is. A második helyre a többszörös junior világbajnok, és még mindig junior korú dán Ida Bobach köszönt be, a harmadikra pedig egy másik fiatal svájci lány, Judith Wyder, akivel valószínűleg kell majd számolni a jövő évi svájci VB-n is. A férfiaknál Peter Öberg próbálta felvenni a versenyt Gueorgiou-val, a pálya első felében még nagyjából azonos tempóban is haladtak, de aztán a francia fokozatosan elhúzott, és végül több mint két perccel

A sprint selejtező Cél-környéke

nyert. Öbergnek a végén még hátráznia is kellett, hogy megverje Olav Lundanest, aki egy bronzsal végződhetett azután, hogy a hosszún címvédőként még végigmennie sem sikerült. Mindkettőjükre veszélyt jelentett egy darabig az ukrán Oleksandr Kratov, aki a selejtezőbeli jó futásának és a szerencséjének köszönhetően Gueorgiou előtt indult, és meglehetősen sokat el is futott vele, végül egy negyedik helyet sikerült szereznie.

Váltó – legközelebb már térkép sem kell?

A franciák nem sokat foglalkoztak az aréna-építésekkel, a váltót is ugyanonnan rendezték meg, mint az előző két egyéni döntőt, és bár a pályák eleje már a hosszúról (és a kísérőversenyiről) ismert területen haladt, a második felére még mindig tudtak egy darab új területet félretenni.

Az IOF a tavalyi év végén még tovább csökkentette a váltószám győztes idejeit annak érdekében, hogy minél izgalmasabb, ill. közvetíthetőbb legyen a verseny. Ugyan az új időket mindkét nemnél túllépték, de a változtatás kétségkívül elérte a célját, mivel a nőknél az eddigi legfordulatosabb versenyt hozta, amelyben olyan országok is elől tudtak lenni, amelyeknek korábban esélyük sem volt erre. Az első futónál 9 ország jött be egy percen belül, és még a másodiknál is 8, amikor is az ukránok álltak az élen. Igaz,

mindkét körben korábban ellépett már egy-két komolyabb nemzet a többitől, de aztán a terep technikáságának köszönhetően behibáztak, és visszacsúsztak a mezőnybe. A hibázások a harmadik körben is folytatódtek, szinte minden ponton más vezetett, majd az előző évekhez hasonlóan a finnek nyertek Minna Kauppi hajrájával, aki ezzel feledtethette a hosszún elvszenvedett kudarcot, ill. azt, hogy a középtávon is lecsúszott az éremről (4. lett). A második helyen 1 másodperc hátránnyal a csehek, a harmadikon további egy másodperccel a svédek végeztek, de ez a sorrend már a befutópont előtt kialakult, a befutóban nem tudtak változtatni a versenyzők. Meglepetés volt, hogy Észtország felfért a pódiumra (6. hely) – a pálya közben még az igazi dobogóra is volt esélyük, de Annika Rihma is nagyot hibázott. A magyar csapatban Péley Dorka volt a kezdőember, aki egy kiegyensúlyozott futással a 13. helyen jött be 4 perc hátránnyal, majd Domján Zsuzsi és Szerencsi Ildi következtek, akik már többet hibáztak a farsta pontoknál, és végül a 19. helyen zártunk.

A váltó előtti csapatvezetői értekezlet fő témája az volt, hogy a rendezők ekkor döbentek rá, hogy a GPS-trackinget a térképpel nem tudják az élő adásba küldeni, mert akkor a kivetítőn a versenyzők is láthatják. Meglepő amatőrségről árulkodott, vajon nem jártak előtte korábbi VB-ken? Karanténon gondolkodtak, de ez a már felépített aréna miatt annyira kivitelezhetetlennek bizonyult, hogy végül az előző években bevált megoldást vették elő: csak a trackinget mutatták, a térképet letakarták az első két futó esetében. Ugyanakkor nem foglalkoztak azzal, hogy a férfiak csak a nők után fognak rajtolni, így a fiúk már láthatták a térképet a pontok egy részével, amiből a kamerás pontok logikusan nekik sem lehettek mások. A közvetítésből

egyébként is meg lehetett állapítani, hogy hányas számúak lesznek a kamerás pontok, amelyek nyilván mindenkinek azonosak, és simán mutatták azt is, hogy köztük farsta pontok vannak-e, vagy sem. Vagyis lehetett tudni előre azt is, hogy hol kell a mezőnyre figyelni, és hol kell inkább egyedül futni. Ráadásul a lányok beszámoltak arról is, hogy a kamerás pontok kábelje jól követhető az erdőben...

Kovács Ádám hajrázik a váltón

Ezekkel a taktikai információkkal felvértezve készültünk a fiúk versenyére, amelyre a magyar csapatból Zsoltot küldtük ki elsőnek, abban a reményben, hogy be tud jönni a mezőnyvel. Ezt tökéletesen végre is hajtotta, csak a végén hibázott egy kicsit egy nagyon technikás pontra – ahol egyébként mindenki otthagytott valamennyit –, és a 7. helyen jött be 1:20 hátránnyal. Ezt a rendezők is értékelték, mert egyből el is vitték doppingvizsgálatra... Kerényi Máté is jól küzdött, visszacsúszott ugyan a jobb futók közt a 14. helyre, de a mezőny kezdett szétrázódni, reméltük, hogy Ádám 3. futóként bedarál hátulról pár embert. Az élen egy négyfős boly volt a svédekkel, a norvégokkal, a franciákkal és a meglepően jól futó olaszokkal. Természetesen Gueorgiou volt a befutóember a franciáknál, a nagy

kérdés az volt, hogy vajon zsinórban negyedszer is tud-e történni valami, aminek köszönhetően elveszítik a versenyt, vagy most már megnyerik végre a hön áhított váltó-aranyat is? Ezúttal nem történt meglepetés, Thierry szép lassan otthagya Olav Lundanest, aki a végén még hibázott is, így a franciáknak még ünnepelni is volt idejük a befutón. Ezzel Gueorgiou lett Simone Niggli után a második versenyző, és az első férfi, aki minden számban be tudta gyűjteni az aranyérmet pályafutása során.

A harmadik helyre a svédek jöttek be, az olaszoknál pedig Mamlejev előbb nagyot hibázott, és hátrébb csúszott, majd nem dugott az átfutóponton, aminek mi külön örültünk, mert Ádám kisvártatva megjelent az átfutón értékes helyezeket hozva fel, amiket nyilván csak egy hibátlan futással tudott véghez vinni ezen a nehéz terepen. Aiskörben még a középtávon remeklő ukrán Kratovon is hozott egy percet, és úgy előzte ki a befutópont előtti átmenetben, ahogy a nagykönyvben meg van írva, ezzel behozva a váltót a 9. helyre. Ez lényegében ugyanaz a teljesítmény, amit Miskolcon nyújtott az akkori csapat (csak akkor az élcsapatok kiesése miatt az 4. helyet jobbat jelentett), egy előzetesen számunkra sokkal kevesebb eséllyel kecsegtető terepen!

A VB záróakkordja szokás szerint a bankett volt, amellyel szintén sikerült egy leg-et felállítani: remélhetőleg ez volt a VB-k történetének legrosszabb bankettje. Már a vacsora is szegényes volt, aztán egy normál városi diszkóban eresztették össze a mezőnyt a helyiekkel, akik túlnyomórészt a hírekből megismert gyűjtogató unatkozó másodgenerációs bevándorlók voltak olyan tömegben, hogy arról a magyaroknak valószerűleg a West Balkanszindróma jutott eszükbe.

**Skuló Marci
Fotó: Zentai L.**

ÖSSZEFOGLALÓ A TRAILO VILÁGBAJNOKSÁGRÓL

A trailO válogatott három csoportban utazott a világbajnokság helyszínére, Aix-Les-Bains városába. A távolság (1350 km) a határán volt az egyhuzamban levezethető távnak, bár a Salzburg és München körüli dugók igencsak borzolták az idegeinket. Végül csak Pista érkezett meg időben a szállásra, mi két órát késtünk, a Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központjától kölcsönkapott kibusz (ezúton is köszönet érte) csak hétfő reggel, rövid németországi éjjeli pihenés után futott be. A szállásunk a versenyközponttól pár kilométerre, a Bourget tóhoz közeli diákszálláson volt. A szobák kényelmesek, a kiszolgáló helyiségek szűkösek, de a személyzet segítőkész volt. Az más kérdés, hogy az előre leegyeztetett akadálymentes szobáról kiderült, hogy a két kerekesszékes versenyzőnk számára egy emeletes ágy áll rendelkezésre – kis szervezéssel ez is megoldódott.

Hogy a csapat nagyon fáradt fele kicsit pihenhessen, csak később mentünk fel a hegyekbe, Le Revard terepre a modelre. Így aztán kissé rohanósa sikerült, pedig jó kis pálya volt, és nagyjából mutatta, milyen pontokra számíthatunk a versenynapokon. A terep nagyjából megfelelt az elvárásainknak, finom domborzati elemek, sok szikla és letérés, a különböző méretű jellegfák, facsoportok eltérő jelölése. De mondjuk sziklapontot nem mutattak az edzésen, míg a versenyeken elég gyakori volt. A terep így útról nézve kellemesnek tűnt, a távoli hegyek látványa pedig bámulatos, de a kisérő versenyen (O-Festival) látszott, hogy nagyon nehezen járható, futható ez a köves, göröngyös talaj.

A VB környéke

Az esti csapatvezetői értekezleten jó írásos összefoglalót kaptunk a tudnivalókról, és a regisztráció is példaértékűen gyorsan zajlott. Felhívták a figyelmünket, hogy a skandináv szokásoknak megfelelően itt is időnként szalaggal segítik az egyszerre látható pontok beazonosítását és számomra újdonságként hatott a dupla bóják alkalmazása (ilyenkor a távolabbi pontok állványára két bóját helyeznek rá egymás alá, így az jobban látható és elválik egy közelebbi bójacsoporttól). Úgy tűnik, elfogadottá vált a tempO-s technika a hagyományos versenyek időmérőjén is, tehát egyben kapja meg a versenyző a térképészleteket, saját idejéből lapoz, és csak összidőt mérnek.

Az első versenynapon, amely Saint François de Salle-ban zajlott, egy km-es rajtmenet után indult az időmérőkkel a pálya (1700 m / 20 pont). Az első fele nyílt részen, kúpok, mélyedések azonosításával, a második szakasz sűrű erdővel és többségében szikla-pontokkal. Utóbbinál igen nehéz volt időnként a bójákat észrevenni és a vakító napsütésből belátni a sötétebb

fenyvesbe. Az egyik ponton némelyek hosszú percekig keresgéltek a bóját, mások rögtön látták, valószínűleg a fényviszonyok is közrejátszottak – és a bója egyértelmű Zéró volt, teljesen máshol, mint az ember kereste. Habár a japán csapat három – később elutasított – óvást is benyújtott, az utolsó két pont zavarát senki nem tette szóvá, pedig szerintünk egyértelmű rendezői hiba volt: a 19-20. pontokon két-két bóját kellett volna látni, mint utólag kiderült, ugyanazt a kettőt, de az egyik dupla bójával volt hangsúlyozva, a másik nem, így a versenyző joggal hihette, hogy még kell ott lennie két pontnak valahol. Továbbá zavaró volt az időmérőn a nagyon hangosan és váratlanul megszólaló rajtóra, a kerekesszékeseknek az igen köves út (főleg Miksának okozott gondot) és a hátul rajtolóknak a mezőny mögött induló és hangosan tárgyaló tömeg. Megnehezítették a térkép, pontosabban a kör közepének azonosítását az egymáshoz igen közeli pontok – ahogy ez a model térképen is látszik, egybefolytak időnként a körök.

Az openben nagyon szoros eredmények születtek: 9 hibátlan, 7 egy-hibás és 12 két-hibás versenyző vezette a listát. Para kategóriában hiba nélkül nem teljesített senki, 7 versenyző állt egy-két hibával. A pályát nehéznek találtuk, sok idő nem volt tanakodni, nagyon kellett a kiszabott 111 perc (parában plusz 15). Kovalcsik Pista az 51. helyen állt (16 pont / 22 mp), én (BF) a 27. helyen (20 pont / 105 mp). Paralympiai kategóriában Miksa a 30. (12 pont / 112 mp) és Anna a 32. (11 pont / 85 mp) helyen végeztek ezen a napon.

Versenyünkkel egyidőben zajlott Aix-Les-Bains-ben a futók sprint selejtezője, délután mi is megnéztük a döntőt Chambéry belvárosában. A második napi futam La Féclaz mellett, szintén hegyvidéki, kissé nyitottabb és laposabb terepen zajlott. A pályaadat most is 1700 méter, 20 + 2 időmérő pont. Míg az első napon a célból szállították vissza buszokkal a versenyzőket, ezen a napon a rajtba volt kötelező szállítás. A csapatverseny szabályainak megváltozása miatt a verseny elé

Megnyitó

beékeltek egy csapat-időmérő állomást két ponttal, majd következtek az egyéni időmérő feladatai és maga a pálya. Nagy melegben, végig nyílt terepen zajlott a verseny. A versenynap érdekessége volt még egy egyirányú szakasz beillesztése, ahol szalagokkal jelölték ki egy meredek lejtőt és itt az esélyegyenlőség jegyében mindenki csak lefelé haladhatott, tilos volt visszasétálni. Egy versenyzőt kizártak a mobiltelefon pályára vitele miatt, bár elmondása szerint nem használta. Mind azzal az érzéssel érkeztünk célba, hogy

ez a nap könnyebb volt, az időt is egyszerűbb volt jól beosztani. Volt, akinél ez az eredményben is meglátszott:

Miksa 17 pontja első világversenyén igazán fantasztikus, nekem pedig ismét sikerült a hibátlan futás élményét megtapasztalni. Az eredmények nagyon lassan érkeztek (mindkét napon). Paralympiai kategóriában az orosz Kucherenko gyengébb 10. helye ellenére összetettben győzött első napi győzelme után, a dán Saxtorph pont fordítva, 10. és 1. helye okán második lett, a harmadik helyre Inga Gunnarsson jött fel. A hatban még két svéd és a tavalyi pályakitűző norvég Arne Ask kapott helyet. (Hibátlan eredmény ezen a napon nem született.) Miksa az első napinál jelentősen, öt ponttal jobb eredményével feljött a 26. helyre, Anna kiegyenlített versenyzéssel a 31. helyen végzett. Mindketten nagyon szépen helytálltak az erős nemzetközi mezőnyben. Szereplésükhöz nagyban hozzájárult a MEREK és az ott trailoval foglalkozó Forstreuter Péter és

Model 2-3. pontok

TRAIL - O

Tünde, akik kísérőként, sofőrként és személyi segítőként fontos feladatot láttak el a VB-n.

Openben sokkal kevesebb jó eredmény született ezen a napon (csak két hibátlan futás). Ez segítette hozzá a finn Lauri Kontkanent a győzelemhez (össz. 43 pont a 44-ből). Hozzá hasonlóan a második helyezett finn Russanen és a harmadik horvát Ivo Tisljar is összesen egy hibát gyűjtött. Utánuk a két versenynapon két hibát összeszedők következtek: Tomas Lestinsky Csehországból, Haruo Kimura Japánból és Bíró Fruzsina Magyarországról. Míg paralympiai kategóriában a hatba csak egy nem skandináv fért be, openben csak két finn volt, a többi északinak nem sikerült elől végeznie. Az évről évre egyre erősebb mezőnyben idén Kovalcsik Pista az 51. helyet szerezte meg.

A csapatverseny az elkülönített időmérő pontok miatt az egyénitől kicsit eltérő eredmények alapján számolódtott és mondhatjuk, hogy a papírforma érvényesült. A finnek győztek (1, 2, 7. helyezés egyéniben), az egyéniben nem dobogós norvégok lettek a másodikok (5, 14,

31), a dobogóra még a svédek (4, 11, 12) fértek fel. Utóbbiak kis taktikai hibát is vétettek, mert végül nem a csapatba jelölt tagok szerepeltek a legjobban. Aztán következtek a britek, dánok és a japán csapat. Mi a 11. helyen végeztünk, így nem lett egyszámjegyű a helyezésünk, de a csapat szereplését sikeresnek éreztük.

Örömteli újdonság volt még az eredményhirdetés fénye is – az ugyanitt zajló futó hosszútáv díjátadása előtt került rá sor, a nagy pódiumon.

Szerdán este bőséges vacsorát és finom borokat kaptunk a banketten, megtekinthettük az ünnepi IOF50 videót. Csütörtökön került sor a TempO Trophy-ra szintén La Féclaz-ban. Nem készült rajtlista és valahogy a lebonyolítás sem volt elég gördülékeny, emiatt több óra várakozással járt az egyébként érdekes és bonyolult pálya. 7 állomás volt 5-5 feladattal. További nehezítésként hat bója (A-F) és zéró válasz is volt. Olyan közel voltak egymáshoz az állomások, hogy nem jutott közben idő a regenerálódásra, koncentrálásra. Martin Jullum (Norvégia) nyert 317 másodperccel,

ami két hibát tartalmaz (90 mp). Hiába próbáltunk nagyon sietni, a 400 mp + az 5 hibáért járó 225 mp a 16. helyre volt elég nekem, a 486 + 225 (szintén 5 hiba) mp a 26. helyre Pistának. Anna a 100., Miksa a 108. helyen végeztek, számukra még nehezebbnek bizonyult a gyors feladatmegoldás.

Összességében fontos tapasztalatokkal gazdagodtunk és jó volt kint a magyar csapattal. Leszűrünk szervezésbeli tapasztalatokat, pl. hogy nem szabad utolsó pillanatra hagyni az utazást, több idő kell a model pálya hasznosítására és ami a legfontosabb, sokkal több versenyen kell indulni ahhoz, hogy nemzetközi szinten eredményesek lehessünk. Szép volt a terep, a táj és a környék. Köszönjük a segítőknak és támogatóknak – MTFSZ, Meyra-Ortopédia Kft. és MEREK –, hogy hozzásegítettek minket ehhez az élményhez.

Részletes eredmények, térképek, megoldások megtekinthetők a live.woc2011.fr címen.

(A mellékeltlen bemutatott edzőfeladatokat megoldásai: AZBE)

Bíró Fruzsina

Model 9-10. pontok

FÉLSIVATAG OÁZISSAL

Éppen lapzárta előtt fejeztetett be a Homokháti Hungária Kupa, így az élményekből egy csokorra valót azon melegében (ez fizikailag is igaz a hőségriadó okán) tárlhatunk. Természetesen a HK 1967 óta írott krónikájában (olvassd az MTF Sz honlapon a Tájfutás menüben A Hungária Kupák krónikája alatt) majd a sok tucatnyi vélemény alapján összeálló, rendszerbe szedett iromány egészíti ki a verseny számszerű adatait, eredményeit.

A Kiskunsági-homokhát, s azon belül a Dorozsma-Majsai-homokhát jókora kiterjedésű kistájunk. Erdősültsége a futóhomokon egyre nagyobb, igaz ezek többnyire nyílt homoki erdők, ahol nyáridőben déltájban árnyék gyakorlatilag nem található. A homoki gyeppel borított buckás területek is alkalmasak a tájfutásra, így nem csoda, hogy 1985, 1994 és 2002 után negyedszerre is otthont adott ez a kistáj a HK számára, más-más települések körzetében. Eközben persze számtalan regionális verseny mellett számos OB is zajlott itt. Legutóbb például a szintén a Maccabi VAC rendezte emlékezetesen jó 2010-es éjszakai bajnokság, meg a 2009-es

diákolimpia. Idén pedig még viszontatérünk, hiszen a klasszikus egyéni OB-ra várnak minket a szegedi rendezők. Mindezekről a Felföldi – Sindely páros által a VK-ban létrehozott igényes kivitelű és nagyon precíz, hiánytalan térképkiallításos nyerhettünk áttekintést.

Egykori szervezőtítkárként, ma már karosszékéből figyelem őszinte örömmel, hogy évről évre akad vállalkozó csapat az 5 napos verseny megrendezésének hatalmas munkájára. Tavaly a serdülő korától fogva sportági szaktekintély Serdülő, és élversenyzőkből verbuvált csapata a legkiválóbb hazai terepek és térképek egyikén vállalkozott erre a feladatra, míg idén a Paskuj Máttyás vezette Maccabi tájfutók a mérsékelt alkalmas terepek mellé az egyéb rendezvények olyan gazdag kínálatával szolgáltak, ami a szűk egy hét igazán tartalmas eltöltésére adott kiváló lehetőséget. És ha minden igaz, jövőre megvalósul a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei sportársak szervezésében az a HK, amely 1979-ben elmaradt, és azóta is áhítva várjuk, hiszen a tájfutás szempontjából gyakorlatilag ismeretlen zempléni tájakra vinne

bennünket. Íme 3 HK, amely más-más okokból, de különlegeset tud nyújtani!

Matyi büszke rá, hogy Szegeden Szokol Lajos tanítványaként ismer-te meg a tájfutást, amit aztán a rádiós tájékoztatói sportban versenyzőként és szövetségi vezetőként is eredményesen kamatoztatott. A tájfutó versenyek rendezésében marketing tevékenységével tűnt ki, olyannyira, hogy az MTF Sz idén újraválasztott elnökségében a marketing és kommunikációs bizottság vezetésére kapott megbízást. Tehát az előzmények kapcsán biztosak lehettünk abban, hogy az idei Hungi nem belterjes sportági tevékenységként zajlik majd, hanem hírt hallatunk versenyünkről a külvilág felé. Így is lett. A rendezőség pályázat útján jogot nyert a „Zöld Fesztivál” cím használatára, amelyhez azt a „Zöld házirend”-et kellett megvalósítani, amely hozzánk, a természetet túlnyomó többségben kedvelő polgárokhoz alaptól közel áll. Meglovagoltuk az „Ölelj meg egy fát” mozgalmat is, mintegy 700 ölelő résztvevővel hitelesített rekordot állítottunk fel, amely számos rangos média figyelmét is felkeltet-

te. Például a regionális Rádió 88 a normál híryanagában szerepeltette, kiegészítve a tájfutók küzdelmét dicsérettel, így másnap reggel az úszómedencében félóránként hallhattam a hírt a hangszóróból, de velem együtt sok száz élményfürdőző is. Mint mindig, a városi verseny arra is jó, hogy sok civil legalább fogalmat szerez a tájfutás létezéséről. Az éjszakai tájfutás persze még élénkebb érdeklődést váltott ki.

A nevezésen túlmenően a HK-ra való készülésem kimerült abban, hogy párommal időben jegyet vettünk a szegedi szabadtéri Valahol Európában előadására. Már régen kerestük az apropót, hogy az ünnepi játékokat összekapcsolhassuk valami egyéb programmal. (Mire nem jó egy HK!) A honlapot csak közvetlenül az utazás előtt néztem meg, de a versenyértesítőt végigolvasva az a meggyőződésem alakult ki, hogy itt minden a helyén lesz. A pályakitűzők és ellenőrző-bírák alaposságukról, megbízhatóságukról ismertek. A fényképpel is megjelenő, általam eddig kevésbé ismert reszortfelelősök pedig azt sugallták számomra, hogy biztos kézzel és odaadó lelkesedéssel végzik majd

„Ölelj meg egy fát!” *Fotó: Bilidár Tamás*

saját feladatukat. Nem csalódtam, ahogy néhányan már hazaérés után azonnal kifejezték véleményüket a levelezőlistán, a szervezetség alapvetően jellemezte az egész HK lebonyolítását. A sok jó közül is kiemelném a parkolás megoldását, mert ez sok nagy versenyünkön a legkaotikusabb terület, amely sokszor közvetlenül magának a versenynek értékét is csökkenti. Nem sajnáljuk a megfizethető parkolási díjat, ha ezért a célhoz közeli, de mégis jól

különválasztott helyet kapunk szigorú és hozzáértő irányítás mellett, futómű-rongálódás veszélye nélkül. Egyetlen szervezési intézkedést furcsálltam csupán (melynek okát eleddig elfelejtettem megkérdezni a rendezőségtől): miért tértek el a Hungaria Kupákon jól bevált 9 órás nullidőtől? A forró homok okán itt éppen az ellenkező előjelű eltérés, a 8 órás nullidő lett volna logikus. (A hajdani nyárközepi Alföld Kupákon rendszerint 7 órakor startoltunk, igaz dupla ilyen hosszú pályákra.) Ezt sem panaszként említtem, én személy szerint jól jártam vele: mivel mind az 5 nap délutános műszakba sorsoltak, így reggelente 8-tól 10-ig üres medencében, idilli környezetben úszkálhattam kedvemre, ráadásul ingyen.

A fáradhatatlan Mosa, aki ide is eljött köszönteni a versenyzőket, a megnyitón azzal buzdított, hogy a legjobb edzőtábor a soknapos verseny. Ezzel nem a HK funkcióját akarta hangsúlyozni, hiszen a világbajnoksággal azonos időben szó sem lehetett nemzetközi élversenyről, hanem inkább örömet fejezte ki, hogy számos edző itt és ily módon igyekszik tanítványait fejleszteni. Bizonyos iszonyú sűrű

Labirintus *Fotó: Kókai Károly*

csalánra is emlékezett, de ez már a régmúlté, az egyre forróbb nyarak miatt a csalán a dombvidékeinkre és a kissé hűvösebb Észak-Alföldre húzódtott vissza, míg itt mindent a futást ártalmatlanabbul nehezítő selyemkóró lep el. No ez a címben jelzett félsivatagra emlékeztető terep! A versenyeket lehet nagyon tömören is jellemezni, és persze órákon át is lehet diskurzust folytatni a részletekről. Tömören: helyesen megválasztott hosszúságú, a szerény lehetőségeket kihasználó pályák, hibátlan pontelhelyezés. Lehet vitatkozni, hogy a fedettség térképi jelölései mennyire jól, vagy kevésbé jól tükrözték a valóságot, vagy a térképen feltüntetett ezernyi apróság (cérnanyiladékok, bozót- és tisztásfoltok, tuskóisorok) mindegyike stimmelt-e, illetve jelentett-e egyáltalán valamit a versenyző számára. Érdekes, hogy az évtizedek alatt folyamatosan változó pályaki-

nyomni kell irányban a pontra, a részletekkel értelmetlen bajlódni. De várjuk a szakszerű ellenvéleményeket, bőven akad hely a következő lapszámokban! Kísérő versenyként ki lehetett próbálni szinte mindent, amit valaha is kitaláltak tájékoztató témakörben. Talán egy barlangi futam hiányzott?! Ezek értékelését más valakire kell hagynom, mert ezekről lustaságom miatt nem szereztem benyomást, inkább siettem vissza a fürdőbe, ezúttal a gyógymedencékbe. De kétszer egy hét magashegyi túrázás után éppen egy ilyen fürdős nyaralásra vágytam. Természetesen a fürdőre céloztam a címben másodikként szereplő oázis szóval.

Fogadó városunk, Mórahalom előtt is le a kalappal, igyekezett szíves vendéglátónk lenni. A versenyközpontnak otthont adó iskola, a kulturális eseményeket nyújtó „Aranyszöm” Rendezvényház, az

A sprintverseny utolsó pontja
Fotó: Nemesházi László

bármely neves fürdővárosunkkal. A terepekre, illetve a külső kerületi szálláshelyekre utazván bepillantást nyerhettünk abba is, honnan indulva fejlődött ide Mórahalom. Ennek néhány jellemző adatát most felsorolom, mert utólag is érdeklődésre tarthat számot. Még a világháború után is Mórahalom a hatalmas kiterjedésű szegedi külterület tipikus tanyaközsége, azaz a tanyavilág legsűrűbben lakott része, úgynevezett kapitánysága volt. 1950-ben hozták létre önálló községként. Midőn 1973 őszén először készítettünk itt hivatalos tájfutó térképet (a következő évi Kiliánra), még keskeny-nyomközű vicinálissal zötyögöttünk át Mórahalmon Ásotthalomra, ahol a cseperedő fenyesek közt még találkoztunk olyan futóhomokos pusztasággal, amelynek buckáit egy egész napos szélvihar a szó szoros értelmében átrendezte. Ez idő tájt Mórahalom már nagyközségi rangot élvezett, de népességének 62%-a még tanyán élt, Ásotthalmon pedig 85%-ra rúgott az arány. A termálvíz ugyan létezett, de nem kapott besorolást az Alföld 50 kiépített termálstrandja közé. A városi rangot 1989-ben kapta meg, majd újabb fokozatként kistérségi

Rajt a mórahalmi sprintversenyen Fotó: Nemesházi László

tűzési szemlélet, a sokkal részletesebbé váló térképek dacára a futott km-átlagok jöttányit sem változtak, amennyiben az azonos évszokban rendezett versenyek adatait vetjük össze. Gondolom sokak ellenkezésére, de azt az egyszerűsített következtetést vonom le, hogy csak

ingyenes belépést biztosító Szent Erzsébet Gyógyfürdő látogatása, és nem utolsó sorban a rövidtávú versenyünk során látott utcák alapján mindenki megállapíthatta, hogy ez egy igen modern, rendezett település, korszerű, igényes közösségi épületekkel és terekkel. Vetekszik

központtá vált. A gyógyvízzé nyilvánítás 2002-ben történt, és egy évvel később megépült az európai színvonalú fürdőkomplexum, amely legutóbb újabb nagyszabású fejlesztésben részesült. Mindvégig tapasztalhattuk, mekkora az élet, a nyüzsgés, a forgalom az alig 6100 fős városban, amit a vasárnapi kirakodóvásár még meg is tetézett. Ezzel együtt a szépen aszfaltozott utcákban még bőven találunk szegényes házacskákat. A hat külső körzetben megbúvó mintegy 800 lakott tanya (Ásotthalmon tíz körzetben 1100 tanya) többsége pedig szívszorítóan piciny és szegényes. A pazar fürdő keltette óriási szállásigényt ebben a csúcsideőszakban még nem volt képes megfelelő kínálatlal követni a város; a szálláshelyek komfortfokozata, felszereltsége gyengébb volt a régebbi üdülőhelyeken megszokotthoz képest, azonos árszintre vonatkoztatva.

Bár nincs elegendő információ a szálláshelyekről, de a hallottak alapján szinte minden kategóriában akadt olyan komfortot rontó tényező, amely az ár alapján várhatóhoz képest gyengébb szolgáltatást nyújtott. De ugyanakkor ennek ellenkezőjéről is lehetett hallani, úgy Ruzsán, mint Mórahalmon több szálláson rendkívül előzékenyek voltak a szállásadók és magas színvonalú szolgáltatást nyújtottak.

Dicséri a rendezőseget, hogy őrzött ideiglenes kempinget létesített, de árnyék és használható árnyékszék nélkül ez bizony még a minimális árhoz tartozó kényelmet sem biztosította. Sajnos hozzászoktunk már, hogy a kollégiumokban, tornatermekben sem sokat kapunk, pedig nyáron elegendő hűtő nélkül az élelemre költött összeg ugrik a duplájára. A hangulatosabb ifjúsági szállások viszont a külterületi elhelyezkedés miatt közlekedési gondokat jelentettek, ami erősen érződött az ingyenes szabadidős programok és a fürdő (különösen a késő esti

Ásotthalmi befutópont
Fotó: Nemesházi László

lehetőség) kihasználásában. Nem vált előnyünkre az időbeli egybeesés a szegedi kajak-kenu VB-vel, a szabadtéri játékokkal, a nemzeti ünneppel, hiszen Szeged messze környékében minden megtelt, a panziók, magánzállások ára értéketően jócskán megemelkedett erre a hétre. Aki pedig későn kapcsolt, vagy egyedi igénnyel állt elő, s ezért a Proko Travel utazási irodához kényszerült folyamodni, az duplán bukhatott. Csupán remélhető, hogy áttételesen, a támogatások révén ezek a többlet szállásdíjak a verseny kasszájába csorogtak.

A dobogósok serleget és Paskuj Sára keramikus tervezte érmeket kaptak
Fotó: Kókai Károly

Az árak tekintetében azonban egy sokkal örömtelibb, mindenkit érintő fejleményt emelhetek ki, ismét a rendezőseget éltetve. Már az is dicsérendő, hogy a nevezési díjak nem változtak az előző Hungáriákhoz képest, és ezáltal elmaradtak az országos rangsorlók átlagos díjaitól. De ezen túlmenően, a természetben kapott szolgáltatások (élményfürdő, hátizsák, kultúr- és szórakoztató műsorok) mennyisége és minősége minden korábbit felülmúlt, szinte visszatért a nevezési díj egy jelentős része. A versenyértésítő 40 támogatót sorol fel. Gratulálunk az eredményes munkához!

Tehát 2012-ben találkozunk a szokásos, eredeti időpontban. A fent említett idejegybeesés ellenére ez a nyárvégi időpont a legalkalmasabb az 5 napos versenyre az időjárás és a növényzet legvalószínűbb alakulása folytán. De vigyázat, a Zemplén igen meredek hegyoldalaira készületlenül elmenni öngyilkosság! Rendszeres teljesítménytűrázóként jól ismerem. Tehát máris elő az edzőcipővel, és hajrá!

Sculitéy Gábor

BARÁTI TALÁLKOZÓ ÉS CUPA VARADIUM IANOSDÁN

A közelmúltban volt szerencsém két másik társammal, Zelei Ferenczel és Gidófalvy Péterrel Romániában tájfutó térképet helyesbíteni. Néhány napos hógútás terepi munkát követően, egy kedves meghívásnak eleget téve, terepünkről átrándulva részt vettünk a nagyváradi Vointa klub veterán tájfutóinak V. goronestei találkozásán.

Az idei rendezvény házigazdája Perje Csaba volt, aki időközben Romániából Ausztriába „költözött”, de azért ott is hú maradt a tájfutáshoz. Jelenleg egy osztrák klub színeiben versenyez és már belekóstolt a parktérkép készítésbe is (GPS).

Csaba örömmel újságolta számomra, hogy Madarason sikerült egy új helyi tájfutó klubot megalakítania, ezzel együtt egy jó kapcsolat eredményeképpen, a tájfutó klub részére tudtak vásárolni egy, a Fő utcán lévő épületrészt is. Az épületrész felújítása után a helyi és környékbeli gyerekek birtokba vehetik az új „tájfutóbázist”.

Korábban Zelei Feri jóvoltából a szomszédos Ianosda (Jánosda) településen a fiatalok egy parktérképen már ki is próbálhatták a tájfutó versenyzést. Madarason tehát gőzerővel beindult a tájfutás népszerűsítése – tájékoztató Csaba a helyi tájfutó életéről.

A veterán tájfutó találkozó mellett egy versenyt is – Cupa Varadinum – lebonyolítottak. Az öt kategóriában kiírt versengés során az „A” kategóriát a hazánkban is jól ismert Pavel Gligor nyerte, a B-ben Gidó diadalmaskodott, míg a C-ben én lettem a kupagyőztes. Micsoda díjeső volt. Ettől a látványtól a hazánkban lebonyolított versenyek túlnyomó része bizony szegyenkezve elbújhatna.

Este tábortűz és discó is várta a résztvevőket. Szóval most egy nagyon jól sikerült baráti találkozót sikerült összehozniuk a váradinaknak.

Névszerint: Jermendi Andrea, Nagy Elek, Balogh Emese, Bodó László, Perje Csaba, Moisa Madear igazgató, Radu Curt tenkei erdészház gondnok, Tirube Dan Madarász (polgármester), Zuh Lajos Cezar Petran tanár, Szűcs Attila, Vas Attila, Szokolszky

Gidó a dobogó tetején. (a kép bal oldalán a madarasi tájfutást elindító Perje Csaba látható)

A madarasi tájfutó utánpótlás már most biztosítva van

István és Kinga mellett sokan másoknak is köszönhető ez a nagyszerű goronestei tájfutó baráti találkozó lebonyolítása.

Kiderült, a jövő évi rendezvény előszervezését Bodó László más fontos sportági munkája miatt már nem tudja vállalni (könyvet ír a helyi tájfutás eltelt évtizedeiről - a szer.), de minden bizonnyal lesz neki méltó követője és 2012-ben mi ismét ott lehetünk a váradi és kolozsvári barátainkkal együtt ezen a hagyományos rendezvényen.

Még be sem zárult a háromnapos rendezvény, mikor Göcz Lajos barátomtól már kaptuk is az újabb augusztusi aranyoslapos találkozójukra szóló meghívót!

Majd meglátjuk, hogy haladunk a nyári kánikulai térképjavítással, és akkor talán ott is megjelenünk.

Mert bizony a sportági kapcsolatokat határon belül és azon kívül is ápolnunk kell.

Cz. Zentai József

MAGYAR TÁJFUTÓ ERDÉSZEK NORVÉGIÁBAN

18. Európai Erdészeti Tájéfutó Bajnokság (EFOL) 2011. augusztus 8-13. Sjusjøen síközpont, Natrudstilen, Norvégia

I dén a norvég Hedmark tartomány erdészei rendezték a 18. Európai Erdészeti Tájéfutó Bajnokságot (EFOL). A verseny fő helyszíne a Lillehammer-től mintegy 25 km-re lévő síközpont, Natrudstilen volt. Magyarországot 15 fős csapat képviselte. Ahogy az EFOL működési szabályzata rögzíti, a program lényege nemcsak a versenyzés, hanem a szakmai találkozó és a tapasztalatcsere. Azoknak a szerencsés versenyzőknek, akiknek cége vagy intézménye támogatja a részvétel költségeit, a szakmai programon való részvételt igazolniuk is kell. Skandináviában a tájfutás nemzeti sport (a téli sífutáshoz hasonlóan), a résztvevők jelentős többsége is az északi, valamint a balti államokat képviselte.

Három ütemben indult a 15 fős csapat a verseny színhelyére. Az utazás és a kint tartózkodás komoly megfontolást és részletes tervezést kívánt, mivel a csapat tagjai egy kivételével kizárólag saját maguk fedezték a költségeket. És Norvégia egyrészt távol van, másrészt finoman fogalmazva, nem olcsó ország. A csapat gerince augusztus 8-án érkezett a helyszínre. Oslóig repülővel mentünk, onnan bérelt kocsikkal utaztunk tovább, mivel a tömegközlekedés árai meglehetősen borsosak és ezen kívül még beterveztünk néhány kirándulást is a havasi régiókba.

A nyáron kevés vendéget fogadó síközpont szép faházaiban volt a szállásunk. Mindenkit lenyűgözött a szállás minősége, az emeletes ágyak ellenére teljes komfort és gyakorlatiasság jellemezte az apartmanokat. A csapat hölgytagjai ki is használták az összkomfortos konyha lehetőségeit és változatos ételeket varázsoltak esténként az asztalra.

Kedden, az első napon volt a terepbemutató. Skandináv terep. Ez az, amit leírni a

magyar erdészeti nomenklatúra szerint szinte lehetetlen. Ha magyar fogalmak szerint futható erdőről beszélünk, ezt a skandináv valóság felülírja mocsárral, rejtett vizes gödrökkel, sűrű vádliig érő törpenyírral, áfonyával és nem utolsósorban kövekkel, sziklakkal. A futáshoz egyrészt nagy tapasztalat és erő kell. Ezen kívül a térképek jelölése is eltér a miénktől. Ez a terepbemutatón rögtön kiderült.

Szerdán volt a sprintverseny (tájéfutásban ilyen is van). A korosztályoktól függetlenül 1,5 – 3,0 km hosszúságú futás volt a Lillehammerben lévő skanzenben, Maihaugenban. A sprint táv nagyon

Az eredményhirdetést megelőzően volt az EFOL ünnepélyes megnyitója.

Másnap, csütörtökön volt a normáltávú verseny. A terepnehézséget még tetézte a hideg, szeles, időnként esős idő (5-8 fok). A versenyzők a korosztályoknak megfelelő hosszúságú pályákról egyöntetűen csurom vizesen érkeztek. Volt, aki elmerült a mocsárban, patakban, még olyan is akadt, akit úgy kellett kihúzni. Körülbelül úgy jártunk tág értelemben, mint az apportírozó vizsla, amikor bemeleg a hideg februári napon a nádasba a madárért. Ebben a versenyszámban is születtek kiváló magyar eredmények.

A rajtban

izgalmas, mert futógyorsaságot és gyors helyzetfelismerést követel a versenyzőktől. Egy megtorpanás vagy kis tévedés már sok helyvel történő visszaesést jelenthet. Csapatunk jól szerepelt:

W18	1. Balogh Réka
W55	1. Horváth Magda
M16	2. Mohácsy Ádám
	4. Lehotay Róbert
M20	2. Garamszegi Balázs
M50	5. Kürti István
M55	4. Spiegl János

W18	2. Balogh Réka
W55	2. Horváth Magda
M20	5. Garamszegi Balázs
M45	5. Mohácsy Tamás
M50	10. Kürti István
	13. Urbán Imre
M55	2. Spiegl János
M65	9. Rétfalvi Lajos

A verseny után az esti eredményhirdetést közös baráti vacsora követte, ahol megköszönhattuk az ottani erdőkárok és közúti ütközéses balesetek fő okozójának, a jávorszarvasnak a húsát. A hozzá

adott mártással és főtt burgonyával együtt nagyon ízlett a résztvevőknek. A vacsorához egy pohár ital is járt, az extra italért elkért összeget nem írom le, mivel úgysem hiszi el a kedves olvasó.

Péntek a szakmai tanulmányutak napja volt. Csatatunk tagjai a Moelven Limtre AS. üzemét és termékeit, a ragasztott fatartókat tanulmányozták. Az erdőtulajdonosok szervezetei és a Norvég Kormány programot indított a faanyag felhasználásának az építőiparban és építmények létrehozásában való növelésére. A fő cél a faanyag felhasználásának ösztönzése és az erdészeti szektor profitjának növelése.

Este volt az EFOL közgyűlése, ahol a tagság a következő három évre megválasztotta a tisztségviselőket és döntött a következő évek versenyeinek színhelyéről. Ezek szerint 2012-ben Litvánia, 2013-ban Lengyelország lesz az EFOL házigazdája. 2014-re Svájc és Magyarország jelentette be szándékát a rendezésre.

Szombat volt az esemény utolsó napja. A váltóverseny természetesen hideg és esős időben zajlott. Ebben a versenyszámban is kitétek a magyarok magukért. Említésre méltó eredmények:

M20 2. Magyarország (Lehotai Róbert, Mohácsi Ádám, Garamszegi Balázs)

M55 6. Magyarország (Urbán Imre, Kürti István, Spiegl János)

A váltóverseny eredményhirdetését követően a záróünnepség jelentette a hetes program végét.

Mivel a csapat egy részének repülője csak hétfőn indult Oslóból, vasárnapra kirándulást szerveztünk a híres norvég hegyek és gleccserek világába. Mondanom sem kell, hogy a földig lógó felhők és az eső megakadályozott minket a várt látvány csodálatában, de azért élvezhettük a végtelen erdők és a fjell, a nagy kiterjedésű kopár fennsík világát. A kemény körülmények láttán nagyon találó volt Spiegl János kollégánk megjegyzése: „de jó, hogy Árpád apánk megállt a Kárpát-medencében és nem jött el ideig ...”

Gerely Ferenc

A terep

A magyar csapat

„A térképezés legnagyobb problémája nem az, hogy a semmiből kell kezdeni, hanem az, hogy állandóan felül kell vizsgálni a munkát. Maga a világ állandóan változik.”
(M. Scott Peck: A járatlan út)

A TÉRKÉP SOHASEM LESZ TÖKÉLETESEN PONTOS

Szeged kupa – 1960 térképe, Pusztaszeri erdő M=1:50 000
A versenyen a Bp. Pedagógus 3 fős női csapatában indult
a 16 éves Monspart Sarolta.

Tisztelt Vendégeink! **Kedves Sporttársak!**

Az ember az élete során ha akarja, ha nem, állandóan tájékozódik. Ki térképpel, ki e nélkül. Természetesen az őseimnek még nem kellett a térkép, mert memóriából tudta a számára fontos információkat. Napjainkban azonban a térképek már szinte nélkülözhetetlenek.

Nekünk tájékozódási futónak a tájoló mellett, a térkép egyben a legfontosabb sporteszközünk is. Sőt mi magunk készítjük azokat, nemcsak a múltban, hanem a jelenben is. „Vetyehát”, „Kömpöc”, „Hajdova”, „Ányás-sziget”, „Ördögös”, „Ladahomok”, „Tázlár”, „Pirtó”, „Kása-erdő”, „Ásotthalom” és a többiek! Ugye milyen szépen csengő szavak ezek számunkra?! De ugyancsak szépen hangznak és emlékeztetnek a térképen rejlő és térképjelekkel ábrázolt „fogalmak” is: tuskósor, rókavár, lapos mélyedés, metsződés, nyiladék vége, dagonya, jellegfa,..., stb.!

Az itt látható nagyon gazdag térképanyag összeállítása Paskuj Mátyásnak, a Homokháti Hungária Kupa rendezőbizottsága elnökének a felkérésére valósult meg. A kiállítás anyagának összegyűjtését, rendszerezését és kivitelezését Felföldi Károly és Sindely Pál sporttársak végezték el.

Miben áll ennek a térképgyűjteménynek az értéke? Először is abban, hogy együtt van. A kiállítás a Dél-Alföldi Régió tájékozódási futó térképeinek az 1959-2011 között megjelent példányaait mutatja be. Megtalálhatók itt még a kezdeti időszakból, az akkor még fekete-fehér „Tóth-féle” térképvázlatok, fotózott térképek, a „Baranyai-féle térképvázlatok” „fehéren-feketén”

Szeged kupa - 1959 térképe, Mártély $M=1.33\ 000$

illetve színesben is. Ugyancsak itt vannak a többi, szakosztályok által készített „Szokol-féle”, a „Dénes Zoli féle” vagy éppen a „Forraiak által elővarázsolt” (és itt még nagyon sokáig sorolhatnám) színes térképek a hagyományos, illetve a modern digitális formátumban megjelent változatban is. A gyűjtemény a sportágunk történetének egy-egy szép szelete is egyben.

Egy ismeretlen szerző szerint: „Minél részletesebb a térkép, annál jobban emlékeztet magára a tájra. A létező legrészletesebb térkép maga a táj, ezért a térkép sohasem lesz tökéletesen pontos.” Persze ezzel is tisztában vagyunk.

A gyűjtemény értékét növeli, hogy a dekoratív térképek

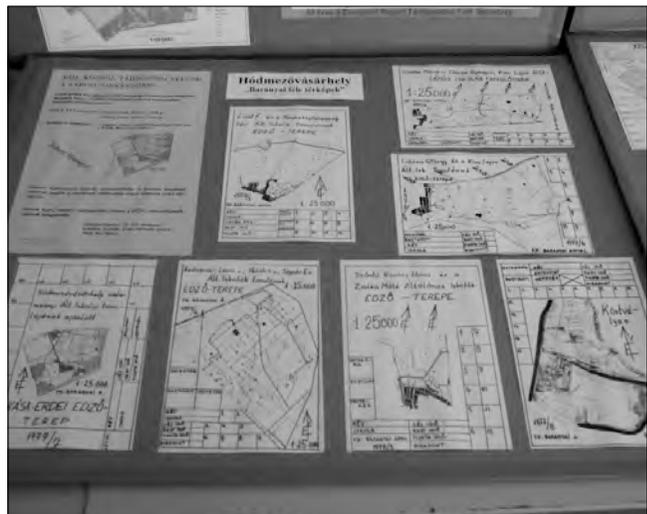
mellett táblázatos formában, időrendi sorrendben felsorolja a térképhelyszíneket valamint a térképhelyesbítőket, kiadókat is. Ezzel is tisztelegve azon sporttársaknak, akik önzetlen munkájukkal, lelkesedésükkel nagyon sokat tettek e szép sportág fejlődésért.

Hamvas Béla író és filozófus gondolataival zárom rövid ismertetőmet: „A térkép megkísérli a teret és a helyet egzaktul egy nevezőre hozni, olyan egyezményes jelekkel, ahogy a hangjegy egzaktul leírja a zenét. A térkép mindenestre a civilizáció három legnagyobb alkotása közül az egyik, mert geometrizálni tudja a helyet”.

Ezen szép gondolatok valóban nagyon találóak számunkra is. A térképkiallítást ezennel megnyitom.

Sindely Pál

Elhangzott: Homokháti Hungária Kupa térképkiallításának megnyitó ünnepségén. Mórahalom, 2011. augusztus 17.

Baranyai-féle térképek - Hódmezővásárhely

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (2)

Nászúton kettesben maradni...

...nehéz, ha az ifjú pár a vendégszeretetről híres török, vagy kurd népek országán utazik keresztül feltűnő, extravagáns fekvő kerékpárjával. Zita és Árpai rendületlenül rója a kilométereket az eredetileg tervezett útvonaltól délebbre haladva, Törökország közepén. Ismerkednek a muzulmán kultúrával, szokásokkal, élvezik a barátságos fogadtatást, a felajánlott, vagy világhálón talált szállások kényelmét, és a kapott finom ételeket. Újra és újra ráébrednek, hogy nem szabad az előítéletekre hagyatkozni, mert mindenütt alapjába véve békés, barátságos, egyszerű emberek élnek. Megismerkednek törökökkel, kurdokkal, laknak otthonaikban, részt vesznek esküvőiken, sátraznak kempingekben, út mellett, és benzinkutak mögött, és közben csodálatos tájakat látnak. Mindenütt kíváncsian, de szeretettel és önzetlenül fogadják őket. Annak ellenére, hogy a török nyelv felépítése és hangzása nagyon hasonló a magyarhoz, nagyon keveset tanultak meg törökül. Talán túl könnyen kommunikálnak angolul. Negatív élmények eddig inkább csak saját hibájukból érték őket, pl. későn indultak, vagy nem álltak meg idejében, és rájuk sötétedett. A bringa előhozta Árpából a MacGyvert, már kétszer is sikerült megszerelnie. Egyszer már a rendőrök vendégszeretét is élvezték. A naplózás központi szerepet tölt be Árpinál. Rengeteg érdekes dolgot ír le, és fényképez, filmez, hogy Mikes Kelemen módjára örökül hagyja a jelen- és utókornak. Érdeemes ellátogatni a honlapjukra, és elolvasni a bejegyzéseket és a kommenteket:

<http://360fokbringa.hu>. Itt követhető az útvonal is, kis szintdiagram vágattal.

Kedvcsináló szemelvények:

...”El se tudjuk képzelni, milyen lesz majd Iránban, ha már Törökországban külön kihívást és figyelmet igényel, hogy egy éjszaka ne valakinél lakjunk,

hanem csak úgy magunkban. :Na de hát sose legyen ennél nagyobb ’problémánk’ az utunk során.”

...”Tepekőyben ma egy igazi vidéki, tradicionális kurd esküvő volt, ahová Sahap elvitt minket. Oltári jó volt, hatalmas élmény! Fiúk-lányok külön két nagy körben táncoltak, izgalmas, érdekes zenére – leírni nem tudom, néz-zetek meg a videót. Ami tetszett, hogy itt sem adtak a külsőségek, már ami a helyszínt illeti.

Szerelés Törökországban

Vendégszerető családnál Tuz Göli-ban

Kappadókia - a földalatti város

A falu közepén, egy téren táncolt mindenki a porban, nem volt feldíszítva nagyon semmi, csak egy kis színpad volt a zenekarnak, és a közeli házaknál osztották a teát, üdítőt, mogyorót. Le lehetett ülni székekre, és egy-egy srác mindig járt körbe a teával, cukorral. Középen pedig ment a nagy tánc. Ez most sokkal jobban tetszett, mint az Edirnei, be is álltunk mind a ketten Zitával táncolni. (...) A kisujjunkat összeakasztva alkottunk félkört, így roptuk a srácokkal. Mivel ugye iszlám esküvőről volt szó, senki nem ivott egy korty alkoholt sem, nem is láttunk piát, csak teát, vizet és gyümölcslevet. Mégis mindenki oltári jól érezte magát és nagyon jó volt a hangulat...”

„...az utcákon – már ha lehet őket annak nevezni – nincs aszfalt, és a házak nagy része sárból van tapasztva. Ez már igazi vidék. Emberünk végül nem bolthoz vezetett minket, hanem egy nagy udvarba, aminek az egyik sarkában ott állt a szépre festett kis háza, benne asszony és egy kicsi 5 hónapos baba. Pár perccel később előkerült még két másik gyerek és két

nagy szülő is. Így élnek Atci-ék (ejtsd: Atdzsi) nagycsaládban. Fantasztikus élmény volt velük lenni, noha nem beszélünk közös nyelvet, csak mutogattunk és próbáltuk megérteni egymást abból a pár szóból, amit már sikerült felszednünk a törökből, de így is nagyon jó volt belelátni egy ilyen vidéki család életébe. Volt egy tisztaszobájuk és egy nappali, amiből nyílt a konyhafürdő, és egy kamra. A fal nem

volt sík a házban, de szépen ki voltak festve, a bútorokat nem is láttunk, csak kanapékat, és azok is egyszerűek voltak. A ház kicsi volt és egyszerű, de volt TV-jük (és végre, ők nem kapcsolták be, végre valakik, akik nem a bekapcsolt TV előtt élnek szociális életet!), és ami durva, hogy mosogatógépük is. A kicsi babát is nagyon modern bölcsőben ringatták. (...) Hoztak egy vászonterítőt, amit leterítették a szoba közepére. Ennek a tetejére(!) jött a kb. 20 cm magas asztal, és az asztalra az étel. Leültünk az asztal köré, mindenki a lábára terítette a terítő szélét, és kezdődött a lakoma. Csak a leveshez volt külön tányérja mindenkinek, utána mindenki szedett abból, amihez éppen kedve volt, közös tányérokból. Nagy-nagy élmény volt velük ebédelni, nem csak kulináris, hanem kulturális is. Meg egyáltalán, látni az otthonukat, az életüket. Megköszönni nemigen tudtuk a hatalmas vendégszeretetüket, csak emléztük, hogy legalább fele akkora élmény volt nekik a mi társaságunk, mint nekünk az övék. ...”

Tuz Gölü, a Sós tó

„...egy csavar lógott ki abból a fekete kis dobozból, amibe a bowdenek futnak be az agyváltó mellé. Miután szétszedtem ezt a dobozt, összeállt bennem a kép: ez a csavar fogja össze a bowdenek által forgatott kis testet, ami összeköttetésben van a váltó főtengelyével, amit ezen keresztül tudunk csavargatni, ezáltal kapcsolunk a fokozatok között. Már csak meg kellett találni azt a fokozatot, amiben a csavar kilazult, abban a fokozatban visszahúzni a csavart...”

„...Este fél 8-kor konstatáltuk, hogy buktuk a világosban való megérkezést. Leültünk egy benzinkút mellett, vettünk egy két literes lónyálat, és megittuk az Aksaray-bólhozottcsirkészendvicsek mellé. Közben a szemközti domb felett szépen lement a nap, miután először gyönyörű aranyárgára festette körülöttnk a dombokat. Annyira nem örültünk most a naplementének, mint máskor, mert ez azt jelentette, hogy hamarosan sötétben kell folytatnunk.(...)találkozót megbeszeltük a vendéglátónkkal, Mehmettel, természetesen egy domb tetején volt. Erre a dombra már csak tolni bírtuk a bringákat, olyan meredek volt

Rendőrkezen Ázsiában

a felvezető utca. És mikor felértünk, elővettem a telefonomat, és láttam, hogy Mehmet írt egy sms-t, mi szerint találkozunk lent, a főút mellett, azon a sarkon, ahol fel kell kanyarodni a kórházhoz. Remek, potyára jöttünk fel, olvashattam volna előbb az sms-t...”

„...a földalatti városrendszerek azért vájták ki a könnyen alakítható vulkáni kőzetből, hogy el tudjanak rejtőzni az ellenség ellen. A lakóik keresztények voltak, az ellenség pedig az őket éppen üldözők. Egy földalatti városrendszerben akár több tízezer ember is

el tudott élni hónapokig is. Persze nem éltek lent állandóan, csak ha jött az ellenség, akkor vonultak a föld alá. Blokkonként egy hatalmas konyhájuk volt, ahonnan a füstöt ismét a természet adta ötlettel, fastruktúra szerű járatokon keresztül szétoszlatták és sok apró kéményen engedték ki a felszínre, hogy az ellenségnek ne tűnjön fel...”

A legfrissebb bejegyzések:

Csak szembezárl legyen a fölfelelben, és pottyantós balkán WC a nap végén

Eskisehir-ben, a régi városban Videó az első két ázsiai napunkról - Rendőrkekre kerülésünkről

Egy kamionsofőr vendégszereztetésében - Sivrihisarban

Kurdok lakta vidéken

Tovább a kurdok lakta területen Kuluğ

Tuz Gölü, a Sós-tó

Aksaray-ban - Köszönjük a TV-t Cihan!

Egy elhibázott nap - Sose indulj el délután!

Autóstoppal Kappadókiában - Göreme

Kappadókia - A földalatti városok és az Ihlara völgye

Törökország - Sivrihisar

Bacsó P.

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsorolók; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenypont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenytávok: ht, nt, r-nt, kt, rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Szeptember**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (szeptember 25-ig)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek), valamint a megyei szövetségek honlapjai.

09. 11. (v) Nyíregyháza Nt. Bajnoksága /rR, nt./ SI R: Megyei TFSZ Nh.: 09. 06.(beérk.). C: on-line nevezés: www.szsztbfisz.hu. Nd: 800Ft. H: Nyíregyháza – Sóstói erdő (VK: Sóstógyógyfürdő, kisvasútállomás), „0”-idő: 10.00. K: FN: 12-14-16-18-21-35-40-45-50, F:55 +Nyílt. I: zeleiferenc@tajfute.hu, vagy 20/444-7861.
09. 17. (szo) Pusztamérges Kupa /rR, nt./ SI R: PUS Nh.: 09. 09.(beérk.) C: szerencsi.jusztina@gmail.com, vagy Szerencsiné Csamangó Jusztina 6785 Pusztamérges, Felszabudulás u. 80/b. Terep: Mérgesi erdő (VK megközelítése: a Rusza-Pusztamérges közötti műúton bója jelzi a letérést). „0”-idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21BBr 40B 50B, F60B, Nyílt. Nd.: 800Ft (FN10-14: 600Ft). (Helyszíni nevezés csak az üres helyekre, pótdíjjal). Megj.: Tervezett eredményhirdetés 13.30-kor a pusztamérgesi kakaspörkölt fesztivál színpadán.
09. 17. (szo) Nyílt Zala megyei Rt. Bajn. (kétfordulós) /rR/ SI R: ZTC Nh.: 09.11.(beérk.). C: nevezes@ztc.hu. H: Nagykanizsa. „0”-idő: 10.00 és 13.00. Nd.: 1200Ft (FN12-18, nyílt: 800Ft). K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 15-18C 21B 40 50 60 +Nyílt. Megj.: Másnap Kaposváron Somogy megyei Rt. bajn., Zselic Kupa (ugyancsak kétfordulós)
09. 17. (szo) Hajdú-Bihar megyei Nyílt Nt. bajnokság /rR/ SI R: DNS. Nh.: 09. 14.(beérk.). C: www.hbdbtfisz.extra.hu honlapon vagy e: toltelek@freemail.hu. H: Debrecen térsége, VK: Debrecen a 47-es úton (Berettyóújfalu, Szeged felé) elhagyva kb. 1000 m-re keletre kell fordulni (Hosszúpályi, Létavértes felé), azon haladva (a Vekeri tavat elhagyva) balra (tábla jelzi a letérést a földútra). „0”-idő: 10.00, K: FN: 12C, 14 16 18 21 35 45 55 B +Nyílt. Nd.: 800Ft I: a megyei honlapon.
09. 17. (szo) Tolna m. Nt. Bajn. (FLF) Versenykiírás nem érkezett.
09. 18. (v) Zselic Kupa, Somogy megyei Nyílt Rt. Bajn. /rR/ SI R: Somogy m. Nh.: 09.13. C: nevezes@smtfisz.hu, vagy Csizmadia István, 7400, Kaposvár, Lonkai út 24. H: Taszár, Honvéd SE sporttelep. „0”-idő: 10.00 és 13.00. Nd.: 1200Ft (FN12-18, nyílt: 800Ft). K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 15-18C 21B 40 50 60, F70 +Nyílt.
09. 18. (v) Őszi Elektromos Kupa (VBT) 2 futamos verseny, Győr Versenykiírás nem érkezett.
09. 23-24. (p-szo) Balaton Nyílt Rt. Bajn. (3 futamos) /rR/ SI R: GOC. Nh.: 09.19. C: gocsejktfe@gmail.com (I: Mézes Tibor Súlyom, 20/472-0056). H: p: Tekenye, szo: Zalaszentgrót. „0”-idők: p: 17.00, szo: 10.00 és 13.00. Nd.: 1800Ft/3futam (FN12-18, nyílt: 1200Ft), ill. 700Ft/futam (500Ft/futam). Nh. után pótdíj. K: FN: 10C 12C 14BC 16BC 18BC 21B 40 50 60 +Nyílt. Megj.: Szombaton a mindhárom futamra nevezetteknek ingyenes termálfürdő belépő. 25-én (vasárnap) szőlőhegyi futóverseny. H: Tóth pince, Zalaszentgrót, T: 9 órától, rajt: 10.00, távok: 500m, 6 km, 15 km. Nd: 300Ft (18 év alatt: ingyenes). Előzetes nevezés, I: t.robi@agroforzala.hu.
09. 24. (szo) Nyílt Zala megyei Nt. Bajn. /rR, r-nt./ SI R: ZTC Nh.: 09.18.(beérk.). C: nevezes@ztc.hu. H: Nagykanizsa, Csónakázó-tó. „0”-idő: 11.00. Nd.: 800Ft (FN12-18, nyílt: 600Ft). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 15-18C 21ABr 40 50 60 +Nyílt. I: www.ztc.hu.

VERSENYNAPTÁR

09. 24. (szo) Kistelek és Ópusztaszer Kupa /rR, r-nt./ SI R: SZU Nh.: 09. 19.(beérk.) C: fraseh@freemail.hu, vagy Blum Henriette 6724 Szeged, Föltámadás u. 19. H: Ópusztaszer VK: Sportpálya. „0”-idő: 11.00. K: Ópusztaszer Kupa: FN: 10D 12C 14B 16B 18B + Nyílt, Kistelek Kupa: 21BBr 35 45 55, F65. Nd.: 800Ft (FN10-14: 600Ft). (Helyszíni vezetés csak az üres helyekre, 300Ft pótdíjjal). I.(szept. 15-e után): www.bokorugrok.sport.hu.

VERSENYNAPTÁR (szeptember 26. – november 6.)

09.28. (sze) Barabás Ábel ev. (3Sz) /-/ SI R: BIMAHEV, Hsz. nev. T: a Babits Mihály Gimnáziumban (1046 Bp. Tóth Aladár u. 16-18). Parkolás a Tóth Aladár u. végén, BKV: A 20E busz „Művelődési Központ” megállójától É-ra 300m, 126-os és 126A busz „Gimnázium” megállójától K-re 100m. Jelentkezés 15.00–18.15, pályazárás 18.45 (napnyugta: 18.31). Nevezési díj 500.–Ft, diák és nyugdíjas 300.–Ft. Térkép: Farkas-erdő, 1: 5000/2m, benyomatott pályával, A/4 genotherm elvehető. Kis papírbóják, SI. Erdei pálya, új (aug.) térkép, öltöző, csomagmegőrzés, WC! ESETLEGES VÁLTOZÁSOK a tájfutó listán! Inf: Hegedüs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu.

10. 01-02. (szo-v) **Kalocsa Kupa** /oR/ 1.n. kt., 2.n. nt. R:KAL Helyszín: Kunfehértó térsége K: Kalocsa Kupa: F/N 10D, 12C, 14B, 16B, 18B, 20A, 21E B C BR, 35A, 40B, 45B, 50B, 55B, 60B, 65B, F70B, F75B, F80B, NYÍLT Technikás, NYÍLT Kezdő Váltó (1.n. délután): F21, N21, MIX Techn., MIX könnyű (minden kategória 2fős) Nh: 2011.09.17. C: MTFSZ ENTRY vagy e-mail: deneszoli@t-online.hu Nd: Kalocsa K: 1800 Ft/fő/nap; kivéve: F/N 10D, 12C, 14B, F/N60-tól és NYÍLT 1200Ft/ fő / nap, Váltó: 1000/ váltó, Késői nevezés +200Ft/nap, helyszíni nevezés +500Ft/nap (kivéve nyíltban)! Sorsolás: 2011.09.24-én. „0”-idő: Kalocsa Kupa 1. nap 11:00 Váltó 15:00 2. nap 10:00 Letiltott terület: Kunfehértó, Kunfehértó-Zsvány domb Térkép:1:10 000 / 2m Szállítás: Tornateremben 800 Ft/fő, kollégiumban 2200Ft/fő/ éj: Kiskunhalas, Bernáth Lajos Kollégium, (Bajza utca 1). Szállítás: Igény szerint megoldható.

10. 05. (sze) Kőrösi Kupa sprintverseny /3SZ/ /rR, rt./ SI R: KTS Hsz. H: Budapest, Kőbánya, Csajkovszkij park. VK: Kápolna tér, a 95-ös buszmegálló közelében. „0”-idő: 15.00. Nd.: 500Ft (kerületi iskoláknak ingyenes). K: FN: 12 13-18 21 F: 40, 50, 60, 70 +Nyílt. Öltözés teremben (Kőbányai sportközpont, Ihász u. 24). Új térkép (1:4000)!

10. 08. (szo) Szabocs-Szatmár-Bereg megye Nt. Bajn. /rR, nt./ SI R: Megyei TFSZ Nh.: 10. 04.(beérk.). C: on-line nevezés: www.szszbtfisz.hu. Nd: 800Ft. H: Nagykálló – Harangod TÉKA tábor, „0”-idő: 10.00. K: FN: 12-14-16-18-21-35-40-45-50, F:55 + FN12D, Nyílt. I: zeileferenc@tajfute.hu, vagy 20/444-7861. Megj: 9-én Nyírségi Ősz verseny, rendező: HBS.

10. 08. (szo) Dél-Alföldi Nt. Bajn. /rR/ SI R: SZV Nh.: 10. 03.(beérk.). C: vass@azimutkft.hu, vagy Vass Zoltán 6726 Szeged, Borbála u. 21. H: Tázlár. „0”-idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21BBr 40 50 F60, Nyílt. Nd.: 800Ft (FN10-14: 600Ft). Később nevezés okt. 6-ig 200 Ft, helyszínen 500Ft pótdíjjal (kivétel: a nyílt kategória).

10. 08. (szo) Veszprém m. Nt. (VHS) Kádárta. Versenykiírás nem érkezett.

10. 08. B(szo) BAZ m. Nt. Versenykiírás nem érkezett.

10. 08-09. (szo-v) Meteor Kupa /rR, nt./ SI R: PVM Nh.: 10. 04.(beérk.) C: ambrus.sandor@t-online.hu, vagy BMTFSZ, 7621 Pécs, Tímár u. 21. VK: Pécs, Vágoti (Római) út – a Lapis és Remeterét átkötő útról közelíthető meg. „0”-idő: 10.00(mindkét nap). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21 35 45, 55, F: 65, + Nyílt. Nd.: 700Ft/fő/nap, mindkét napra: 1000Ft..

10. 09. (v) Heves-Jász-Nógrád Nt. (GYO) Versenykiírás nem érkezett.

10. 12 (sze) 3SZ (MOM) Versenykiírás nem érkezett.

10. 15-16. (szo-v) **NYÍLT NORMÁLTÁVÚ ORSZÁGOS BAJNOKSÁG** /oR, koR./ SI, R: SZV C: MTFSZ/ENTRY, vagy nevezes@szegedivasutasse.hu, levélben: Szegedi Vasutas SE Tájfutó

Szo., 6724 Szeged, Kossuth Lajos sgt. 74/c. Nh: 09. 19.(beérk.). H: Pirtó (VK és cél a falutól szalagozva, kb. 1500 m földúton (térképvázlat az értesítőben). Nd: 4400Ft (csak döntős: 2200Ft), nem OB-s kategóriák: 1100Ft/fő/nap. „0”-idők: 12.00(15-én, selejtező), 9.00(16-án, döntő). K: FN: 14 16 18 20 21 35 40 45 50 F: 55 60 + csak döntős kategóriák: N 55 60 65 70, F: 65 70 75 80 85. Nem OB-s kategóriák: F/N10D, 12C, NyK, NyT és gyerekverseny. Szállás kérhető (Kiskunhalason kollégiumban 2200Ft/fő, tornateremben s.f. 900Ft/fő áron). Szállítás (a szállás és a cél között 600Ft/nap) kérhető. További információk: Étkezési igény /szombat, vacsora/ a nevezéssel együtt leadható (I, ill. módosítás 10. 11-ig: gera.tibor@szegedivasutasse.hu). Versenyértesítőt és eredményjegyzéket csak külön kérésre postáz a rendezőség (500Ft).

10. 19. (sze) OSZMON Kupa parkverseny /3SZ, -/ SI R: KTK Hsz. Terep: Budapest, Kelenföld. T: 14.00-tól a VK-ban (Kevéháza utca – Wartha Vince utca sarok). Nd: 500Ft. Előnevezés loszko@szinfolt.hu címen. Pályák: rövid, közepes, hosszú.

10. 22-23 (szo-v) **Nyílt OCSB, Nyílt Egyesületi Váltó OB** /oR/ SI R: TTE Nh.: 10. 03(beérk.) Program: 22-én (szo) 11.00- : Nyílt OCSB, 23-án (v) 10.00-: Nyílt Egyesületi Váltó OB, C: MTF SZ/ENTRY, vagy e: nevezes@tipotke.hu, esetleg: Mihácz Zoltán 2030 Érd, György u. 35 címen. Nd: 22-23-án: 2000Ft/fő/nap (FN 14-18: 1900Ft/fő). H: Gyöngyöstarján /Mátra hg./, VK: Borhy kastély. K: 22-én: FN: 14 16 18 20 21 105 125, F: 145 165 185 205, N: 150 (mind 3 fős, kivétel: F21/4 fős/), 23-án: Női(5), Férfi(5), N120(3), N150(3), F170(4), F230(4). Szállítás a nevezéssel együtt rendelhető (a VK közelében panzióban 2-4 ágyas szobákban 3900Ft/fő/éj, Mátrafüreden kollégiumi szobákban 2400Ft/fő/éj, ill. Gyöngyösolymoson tornateremben s.f. 700Ft/fő/éj). Szállítási igény a rendezőséggel egyeztethető. Megj. okt. 20-án (csüt.) 22 óráig leadott végleges név- és pályabontású OCSB-nevezés esetén 100Ft/fő kedvezmény!

10. 26 (sze) 3SZ(HSP) Versenykiírás nem érkezett.

10. 29-30 (szo-v) Thermal Kupa (KTT) Versenykiírás nem érkezett.

10. 29-30. (szo-v) Somogy m. Kt + Nt. Versenykiírás nem érkezett.

10. 29-30. (szo-v) Eger Nagydíj Or. K (ESP) Versenykiírás nem érkezett.

10. 31. (h) **Bükkfennsík Kupa** /oR, r-nt./ SI R: DTC Nh.: 10.17(beérk.) C: MTF SZ/ENTRY, vagy e: info@diosgyoritc.hu. Nd: 1600Ft, (FN-14: 1200Ft, nyílt: 800Ft). H: Bükkzentkereszt (IV. Béla emlékmű). „0”-idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 15-18C 20A 21ABBrC 35 40 45 50 55 60 65, F70 + NyT NyK. Szállítás: lásd Eger Nagydíj, vagy <http://www.bukkszentkereszt.hu>.

11. 02 (sze) 3SZ(SIR) Versenykiírás nem érkezett.

11. 05-06. (szo-v) **Őszi Spartacus Kupa** /oR, nt./ SI R: SPA Nh.: 10.26(beérk.) C: MTF SZ/ENTRY, vagy e: tabanispartacus@gmail.com, vagy Tabáni Spartacus SKE, 1013 Budapest, Attila út 2. Nd: 4000Ft/2nap, (FN-12, F70-, N65: 2200Ft). Nevezni 1 napra is lehet: 2200Ft/nap (1200Ft/nap). Módosítás, ill. Nh. utáni nevezés 1000Ft pótdíjjal. Nyílt: 2200Ft/2nap (1200Ft/nap). Gyermekekverseny: ingyenes. H: Csákvár térsége (Vértes hg.), „0”-idők: 10.00(szo), 9.00(v). K: FN: 10D(sz), 12C 14B 16B 18B 15-18C 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55 65, F: 35Br 70 75, +NyK(OB), NyT(OA), Gy. Szállítás (tornateremben Gánton, s.f. 700Ft/fő/éj, vagy kollégiumban Székesfehérváron 2300 Ft/fő/éj áron) rendelhető. Megj.: Egyes kategóriák a rendező szakosztály elhunyt versenyzőinek emlékére emlékfutamok (F21A: Balogh Tamás, F35A: Tarjáni Tibor, F60: Csurgó Mihály, F65: Peiker György, F70: Óhegyi Albin, N16: Szentpétery Ákos emlékfutam), az F14B és N14B futamok: Gránás Kupa. I: www.tabanispartacus.hu.

Kérés a rendezőkhöz: A következő számok lapzártái (ill. tervezett megjelenési idők): 2011/7: okt. 4 (okt. 14 /ONEB/), ill. 2011/8: nov. 08 (nov. 18). A 8-as számhoz kérjük a téli tájfutóprogramok beharangozóit (a szervezők elérhetőségének megadásával)! Amennyiben lapzártá előtt nincs versenykiírás az MTF SZ-honlapon, előzetes információt kérünk a versenyről (email-cím: argagygyu@t-online.hu). A kapcsolatteremtés miatt célszerű, ha a rendezők email-címe megtalálható a honlapon.

2ND WORLD DEAF ORIENTEERING CHAMPIONSHIPS

July 25-30. 2011, Cherkasy, Ukraine

Szombat reggel 7 óra. Indulunk a Siket tájfutó SVB-re, Ukrajnába. Magyarországi utunk egyhangúan telt, aztán átléptük az ukrán határt és a változás először alig volt szembevető. Kicsit szegényebb környezet, de szép és érdekes tájak váltották egymást. A Kárpátokban viszont gyönyörű táj tárult a szemünk elé, alig győztünk jobbra-balra és felfelé nézni. De aztán jött a hideg zuhany. Egyik pillanatról a másikra 30 évet mentünk vissza az időben. A kissé lerobbant házak, a 30 éves Zsigulik és Moszkvicok zakatolása és hangos pöfögése kerekítette csodálkozásra szemünket. Az út inntól kissé nehézkes lett. Mintha a második világháborúba csöppentünk volna vissza, és épp a német nehézbombázók szőnyegbombázása után próbáltunk volna végig zötykölődni a néhol méteres „bombatölcsérekben”. A kátyúk kerülgetése közben lassan ránk sötétedett, így mivel nem mertük kockáztatni kényelmes szállító járművünk épségét, szállást kerestünk egy hazai MÁV szállás szintű munkásszállóban.

Reggel korán folytattuk utunkat, mert nem tudtuk meddig tart még az állandó szlalomozásunk az akadályok között. Már jó előre tájékozódunk, hogy melyik benzinkutaknál érdemes majd tankolnunk és az út kétharmad részéig szerencsénk is volt (ebben), de épp amikor az aszfalt kezdett folyamatos lenni a kisbusz kerekei alatt, a benzinkutak állaga kezdett lerobbanni. Ahol addig mindig elfogadták (okko benzinkút) a kártyánkat, egyszer csak tankolás előtt közölték, addig nincs benzin, amíg nem fizetünk kézpénzben! Szerencsére elég sok ilyen kutat láttunk addig, így nem estünk pánikba és 50 kilométer megtétele után találtunk is egy másikat, ahol a személyzetnek a kártyás fizetés lehetőségére lelkes bólogatás volt a válasza és még készségesen a kocsik ablakát is lemosták, míg teli tankolták kisbuszunkat. A fizetésnél aztán jött a fekete leves, mert a kasszánál ülő elég természetes menyecske már nem díjazta a kártyás fizetéses ötletet és heves fejvágás közben kézpénzt követelt tőlem. Szerencsére én már a határnál váltottam pénzt, így sikerült épp bórral és persze kifizetve a számlát távoznunk!

Az út inntól fogva viszont kétsávásra váltott és a megengedett 90 kilométer/órát jócskán túllépve száguldhattunk utunk végéig, Cserkasy felé!

A szállásunkra sem lehetett panasz. Egy *** szállodában kaptunk kényelmes szobákat. Igaz a víz csak néha az ötödik szintig tudott felhőmpölyögni és a negyedik

nap már kézi tusában kellett megküzdenünk az újabb adag WC papírokért a szálloda személyzetével, de tény, hogy kényelmes volt!

Másnap a normáltáv és a középtáv terepbemutatójára mentünk, ahol egy szinte magyarnak számító terep fogadott minket és tényleg semmi különöset nem tudtunk felfedezni rajta, ha csak azt a szomorú tényt nem, hogy egy pillanatra sem lehetett sehohol megállni, mert egyszerre ezernyi zümmögő fullánkossal bestia támadott meg abban a másodpercben, így kényszerítve folyamatos mozgásra minket!

Délután az ünnepélyes megnyitóra került sor, ahol házigazdánk igazán kitettek magukért, egy dolgot elfelejtve, hogy a verseny előtt egy nappal, nem igazán tesz jót a versenyzőknek, ha a negyven fokos hőségben kell egy órát eltölteniük a tűző napon! Viszont volt felvonulás, sok-sok üdvözlő beszéd és jelelés, majd táncbemutatók zárták az ünnepélyt.

Este Szabi főzött nekünk egy nagyon finom spagettit, így megint jóleső érzéssel és teli hassal bújhattunk az ágyainkba, kipihenni a nap fáradalmait.

Sprint

Reggel a szokásos kevés reggelit letudva készültünk az első versenynapra. Már előző nap tartottunk egy mindent részletesen átbeszélős megbeszélést, így mindenki jelenlegi tudásához mérten felkészülve indult el a versenyre. A rajtkarantén számomra kissé meglepő volt. Egy 50x30-as kis kockába zsúfolták be a versenyzőket és edzőiket, ahol a bemelegítéstől a fejben való nyugodt ráhangolódásig kellett volna mindent elvégeznünk. A terep maga egy kicsi park volt, ahol a rendezők nem is tudtak normális pályákat készíteni, így térképccserével oldva meg a dolgot, egy 3,3 km, 22 pontos pályával és 13 perc győztes idővel „kínálták” meg a férfi versenyzőket!

Az eredményeink:

9. Mihályi Ferenc 19.06

16. Szebeli István 22.11

23. Boros Imre 26.30

Az első az a litván versenyző, Kuzminskis Tomas lett, aki hallássérült versenyzőként egy pár éve még a hallók nemzeti válogatottját erősítette, és esélyeshez méltóan 16.31-es győztes idővel, 24 másodperccel utasította maga mögé a második helyezettet! Érdekeséggéppen a győztes időt mind a fiúknál 2 és fél perccel, mind a lányoknál 3 perc 13 másodperccel alá lótték a rendezők. Erre rá is kérdeztünk a csapatértekezleten, ahol a meglepő válasz az volt,

hogyan holnap is lehet ilyen (akár +10 perc is)!

Sajnos Feri sérülése még nem jött teljesen rendbe, ami a futó mozgásán meg is látszott, így kilencedik helye, amivel csak egy helyvel maradt le a pódiumról, szép eredménynek számít! Reméljük a holnapi középtávú versenyen, fő erősségén, nem fogja majd nagyon zavarni ez a makacs régóta húzódo sérülés.

Középtáv

Harmadik lett Mihályi Ferenc magyarországi!

Hát kell ennél többet írni...!

Feri nagyon jól versenyezve érte el ezt a kiváló eredményt egy igazán kemény terepen, melyet leginkább a II. világháború ütötte súlyos sebek szabdalta ezer felé, és amik miatt technikailag egy igen komoly nehézségű pályát sikerült összehozniuk a rendezőknek! Boros Imre 19. helyen zárta ezt a számot.

Normáltáv

A terep egy szintes, teljesen hazaira emlékeztető erdő volt, ahol sok versenyzőnek beletört a „bicskájá” az útvonalválasztásokba. Szerencsére Feri a mai nap is hozta a formáját, így a nap végén negyedik helyének örülhettünk. Boros Imi, a tegnapi naphoz képest egy helyvel hátrébb csúszva a 20. lett.

Váltó

A váltótéren kijelölésére nem vettek túl sok fáradságot a rendezők és gondolták, ha egy nap már bejött, akkor Ők ugyan itt megrendezik a váltót is. A váltón 12 férfi és 6 női csapat indult, ahol a magyar fiúk (Mihályi Ferenc, Boros Imre és Szebeli István) az előkelő 4. helyet tudták megszerezni.

Összességében elmondhatjuk, hogy a magyar csapat elérte a kitűzött célt, amit az esti banketten igen vidám hangulatban meg is ünnepelt!

Kova

A „VISSZATÉRÉS” ÖRÖME

Hornák Zoltán Endre rendhagyó interjúja

Messziről indítok. Reményeim szerint lesz, aki a sorok közül is kiolvassa: sokunk sorsáról próbállok meg kedvenc újságom hasábjain polemizálni.

Egy időben – jó régen – aktív művelője voltam a sporttudósításoknak. (Naná, hogy a tájfutásról van szó!) Most sem lenne másképp, ha nem szól közbe az időjárás. Randevút beszéltem meg egy lehetséges-alannal. Hajnalig tartó bulizás végén kaptam el egy szépreményű fiatalembert.

Ne kerteljünk! Pongrácz Ervinről van szó, ki egykor „döngette” az ifi (serdülő?) csúcsokat. Vélte vagy valós sérelmei miatt maradt távol (most lenne utolsó éves junior!) immár egy éve sportágától. Tanulságos lehetett volna, ha a bakonybéli Pannon-Eurowest sikeres lefutása után nyilatkozhatott volna, mi lett volna... ha nem hagyja abba sikersorozatait.

Nem így lett. Kézfogásunk – ide vagy oda – nem jött el. Nem döngtettem, úgy, mint évekkkel ezelőtt. Időjárás?! Ugyan már. Másra éreztem rá. Arra, hogy a sportban (és maradjunk csak a miennél) sok csalódás, buktató és még inkább tévedés is lehetséges a követendő utunkon. Ki hogy viseli el ezt, habitus és neveltetés kérdése is.

Visszatérni oda? Oda, igen oda, ahol egykor kevertünk, kavartunk – ezt már csak a korombeli veteránok ismerik. Volt olyan, hogy egy sikárosi (Pilisben) éjjeli-nappali hosszúra nyúló bajnokság után még egyszer kimentem a terepre. Kíváncsiságból: ugyan már hol is volt az a térképen nem jelölt nyiladék, amit a lámpás bolyunk annyira kerestek.

Unalmas mese ez, mai századmásodpercekért küzdő chipes dugókás, rohanásos világunkban.

Azért, itt álljunk meg egy szóra! Bakonybélbe emlékezni mentem. És idő? Ugyan, kit izgat. Lehet, hogy Ervint sem ez tántorította el. (Ugye, nem? – írom hozzád nyílt levélben.)

Elmélázok. A mi időnkben is volt ilyen. Nem is akárhányszor. Sportvezetői, szervezői múltamban kutakodva szégyenkezve vallom be: hány és hány sértődés, jogos vagy félreértett panasz távolított el tehetőséges, jobbnál jobb sportolót (EMBERT) a pályáinktól.

Lehet ezt cifrázni. Hogy minek próbálok papolni én, aki emberi gyarlóságában – más minőségben ugyan – de sokat hibáztam akkor, midőn félreálltam pusztán sértődésből.

Bakonybélről délre, Augusztin tanyán edzőtáboroztunk. Úgy, 1964-ben. Húszévesen. Pongrácz Ervin korosztálybeli magasságában. Tét egy külföldi út lehetőségére. (Ugyan szó volt – Csehszlovákiába várták a szakosztályunkat.) Radnóti Sanyi volt az edzőnk. Egyben versenytársunk.

Minek ragozni? Versenyeztünk, de segítettük is egymást. Elárultuk, hol van az a fránya pont. Egymásnak – egymásért. Senki se maradjon ki a csapatból. Nyilvántartottunk minden szóba jöhető évfolyamtársunkat. Fontos volt mindenki. Kell a csapatba.. Nem volt Internet, ..., és facebook. Volt összetartás!

Nem az én dolgom kideríteni, hogy ma ki és miért fordít hátat a tájfutásnak. Félő, hogy más is így gondolja. A serdülő, majd ifi Pongrácznak volt edzője, szakosztálya. Nem is egy. Én meg csak kotnyeleskedek. Olyan sokan vagyunk, hogy egy ide vagy oda – nem számít? Lehet, hogy Ervinünk csak egy telefonra várt, egy személyes e-mail üzenetre. Hazai pályán, hazai csemegére. Oda, ahova Veszprém megye leckét adott minden jóból. A látottak alapján méltó volt Bakonykúpához, Tüskés Endre emlékversenyekhez. Ha engem kérdeznek, talán jobban kiszámolhattam volna, hogy hány év is telt el az első kezdetektől valójában.

De seba! Ott voltam fotózni és nézelődni. (Csak?) És ez már az én bajom. Tüske – ha úgy tetszik. És már nem fáj. Már nem fáj, hogy nem hívnak. Nem lehetek pályakitűző térképhelyesbítő. Tudósító.

Elszálltak azok az évek. Értem már nem kár. Ha őszinte akarok lenni, kaptam elégtételt, elismerést az utókortól eleget. Meg is nyugodhatnék. 67 évesen visszatérni minden öröm nélküli öröm. Öröm volt látni, mások örömet.

Mégsé! Én úgy istenigazából Ervinünk rajtjára utaztam annyit. Kíváncsiságból. Mennyit ér egy ígéret. Hát ennyit?!

Biztatom magamat: „várd ki a végét, Zoli”. Valaki csak felveszi ezt a telefont.

Veszprém, 2011. augusztus 11.

SZINTEN TARTOTTA MAGÁT A PANNON TÁJFUTÓ NAPOK

Július végén az Euro-West Kft támogatásával került lebonyolításra az idei Pannon Tájfutó Napok versenysorozata. Molnár Petiék stábjá ezúttal egy háromfutamos megmérettetésre, Bakonybélre invitálták a futókat. Kísérőversenyként a hazai berkekben a korábbi években már rangot szerzett sörváltó, illetve mikrosprint is várta a versenyzőket.

Távoli „munkahelyemről” két nappal a rendezvény előtt értem haza, s döntöttem: mivel korábban már jó benyomáson volt a veszprémi szervezésű rendezvényről, most is elindulnék a versenyen. Kerekes Andrea jóvoltából sikerült is gyorsan a fiatalabb, ötvenesek közé beneveznem.

Július 29-én, pénteken délelőtt elindultam a több mint kétszáz kilométerre lévő, korábbi bakonyi „nászutamos” településre. Útközben az időjárás már sejtetett valamit, de azért még reménykedtem, hogy késő délután már nem fog esni az eső. Nem is esett! ÖMLÖTT!

Ki akartam hagyni az első rövidtávú futamot, de amikor láttam, hogy az anyukák mit sem törődve a dézsából ömlő esővel, beöltöztetve gyermekeiket, indultak neki az egy kilométerre lévő rajthelynek, egy nagy levegővétel után én is döntöttem, ha már eljöttem ilyen meszszire, indulok. Beöltöztem, illetve nem, mert most tényleg elég volt a „Popey” szerelés, hiszen minden ruha egy perc alatt úgy is agyonázott rajtunk. A mezőny vége felé indultam, akkor volt a legnagyobb zuhi. A rajtszemélyzet még segített a fóliazacskóba begyömöszölni a térképet, aztán nyomás a versenyterep. De hová, merre? Mi ez itt, villanyvezeték? Ilyen nincs is a térképen! Futás vissza a rajt felé..., előttem rengeteg pont, egyikhez közelebb megyek, 31-es kód. Jé, az én pontom. Újrakezdés betáplálva! Ekkor már a szemüvegtörlésre hozott, nadrágomba rejtett puha

rongy is agyonázott. Mi lesz itt?! Aztán Somlay Gabi is utolért (előttem indult). Mint sokan mások, ő is a fekete vonallal jelölt villanyvezeték nyomvonalára tette rá a tájólót. Tettük, mert a sötétzöld -halvány-sárga szín uralkodása mellett ilyen időben egyszerűen nem láttuk a valódi kék észak-déli vonalakat. Részemről ez már nem tájékozási futás volt, nem is lehetett az, de azért nagyon élveztem ezt a terepi vakságot. Húsz pontom volt, a 17. után már elfogyott a térképem, szétmállott, de önzetlen tájfutó társaim, gyerekektől a szeniorokig, végül segítettek betalálni a célba. Komolyan nagyon örültem, amikor kiolvasás után, hibapont nélküli kis eredménycetlit kaptam. Ez a futam ilyen időjárásban mindenki számára szörnyű egy küzdelem volt. Ezúton nyújtom át elismerésemet helytállásukért minden versenyzőnek és rendezőnek!

A másnapi normáltávú futamon a rendezők a Gerence fogadó előtti kis parkban állították fel a célt, miközben igen komoly fel-felé menetet kellett végrehajtunk ahhoz, hogy elérjük a rajtot. Mindezt a legidősebb szeniorok és a gyermekek is megtették, de a pályakitűzőnek a helyszín adottsága miatt nem volt más lehetősége, minthogy legalább az indulás helyét felvigye a terep magas pontjára. Nagyon jó volt, hogy nyáron ilyen fehér erdőben nyomhattuk végig a pályákat. A térkép, a pályák, a pontmegnevezések a szeniorok szemével is jól olvashatóak voltak. A versenyen 330 körüli induló volt. Még voltak kint a verseny pályákon, amikor már lehetett indulni az első kísérőversenyen, a mikrosprinten. Mint kiderült, ezúttal a már szenior kort élvező Fehér Fecőt (abszolút) senki nem tudta legyőzni. Nőknél pedig Balogh Katalin (Futárok SC) végzett az élen.

Ezt követően jött a fénypontnak számító sörváltó, melyre végül tucatnyi csapat nevezett, köztük az egyetlen hölgy, a pécsi Kelemen Bernadett volt. Ez a versengés egy

Az F60 kategória különdíjasai (Tüskés Endre emlékfutam)

jó buli, szórakozás volt. Talán, ha jövőre a rendezők levinnék a 0,5 literes nagy poharakat, korsókat, 2-3 dl-es mértékre, akkor ez a mozgásforma, ha már ennyire nem is lenne látványos (?!), de esetleg biztonságosabb, egészségesebb lenne.

Késő este a fogadó kis parkjában még egy tájfutó diszko is várta az érdeklődőket.

Harmadik nap aztán zord hideg szélre ébredtünk. A rajtot megint elvitték távolra és szintben még magasabbra kellett felkapaszkodnunk, mint a második futamon. Lelkemben kissé megnyugvást hozott a 4,9 km-es távra közölt 100 m-es szintkülönbség. Csak az volt a baj, hogy ezt a szintkülönbséget én már a félpályánál teljesítettem és ezt követően sem akart lefelé menni a versenypályám. A vadászrajtos zárófutam küzdelme során számomra egy komolyabb és egy apró tájékozási hiba csúszott be. Az F50 kategória 4. ellenőrzőpontja (35. kód), gödör, terepkörnyezete nekem valahogy nem stímtelt. Az itt elvesztegetett idő miatt behúztam, ennek meg az lett az ára, hogy nagy igyekezetemben a 9. pontnál lévő hatalmas szikláról (42. kód) lecsúsztam, leestem. Vállsérülésem még e sorok írásakor sem jött rendbe, mert ugye nekem már nincs ebscontom.

Aztán volt még egy rövid kihagyásom 12. pont (43. kód) szintén szikla nevű pont , de itt valamit elnézhettem (nem ezt véltem a legfelső sziklának, kőnek?!) sebj, ezt követően már gatyaféken –250 méteren száz méter szintkülönbséget veszítve– ereszkedtem le a gyűjtőre, majd a számomra meglepő harmadik helyen értem célba. A napi futamokat tekintve férfiaknál Wittbetger Robin (M10D), Rétfalvi Kolos (M12C), Fekete Ágoston (M14B), Péntek Mátyás (F18B), Bonek Ernst (M65), Vass Tibor (M70), Szabó

Boldog gyermekek a dobogón

Pápai Tamás-Tári Kornél a sörváltó győztes csapata a célegyenesben

Levente (MW10DK), nőknél Vinczainé Kovács Ildikó (W40), Gelei Zsuzsa (W55), Schell Antalné (W65) minden futamát megnyerve végzett az idei Pannon Tájfutó Kupa összetett versenyében az első helyén. Érdekesség, hogy a férfi és női I. osztályú kategóriában mindkét pécsi tájfutó Baumholczér Máté és Kelemen Bernadett is a második napi futamon elért fölényes győzelmükkel biztosították be összetett elsőségüket a hosszú idő után itthon ismét rajtvonalra lépett Gösswein Csaba, illetve az újdonsült anyuka, Novai Éva előtt.

Eredményhirdetéskor nemcsak a menő kategóriák, hanem a gyermekverseny helyezettei is (Tóth Kareszné pályakitűzése mellett) komoly díjakkal lettek gazdagabbak. A néhai kiváló sportoló, edző, sportvezető Tüskés Endre (Bandi) emlékének is tisztelegve a második napi futamot a rendezők, illetve a Tüskés család egy különdíjazás mellett az ő emlékére bonyolították le.

Én azt hiszem, ha tehetem, jövőre újra megpróbálok elmenni a Pannon Tájfutó Napok versenysorozatára.

Czímer Z. József

A fotókat Pózna Edit készítette

EGY MAGYAR-NÉMET TÉRKÉPKIADÓ

Egy fogságba esett magyar katonatiszt, Penyigey József, könyv- és térképkiadót alapított Németország francia megszállási övezetében, az ő különös sorsát idézzük fel. A cikksorozat a HM Hadtörténeli Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Szabó József 1910. március 21-én született Sárospatakon és csak később vette fel az Édesanya nevét. Édesapja a híres református főiskola tanára volt, ennek fényében érdekes, hogy a gyermek keresztelőjét nem Patakon tartották. Érettségi után elvégezte a Ludovikát, 1932-ben avatták hadnagyként. A gyalogságnál szolgált Sátoraljaiújhelyen, Sárbogárdon és Tóvárosban (ma Tata része). 1936-37-ben egy évre Olaszországba vezényelték, utána olasz nyelvből tolmácsvizsgát tett. Az olaszon kívül németül és franciául is tudott. 1941-ben páncélos vezetői tanfolyamot vett részt, utána áthelyezték a gyorsfegyvernem rétsági páncélos alakulatához. Részt vett mindhárom bevonulásban (Felvidék, Erdély, Délvidék) és 1942-ben megjárta a keleti frontot is. 1943. január 1-jén a jutasi tiszthelyettesképző iskolára vezényelték. Összesen 6 kitüntetését illetve dicséretet kapott, közte a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét a hadiszalagon kardokkal (a szovjet elleni vitéz magatartásáért). 1935-ben főhadnagy, 1941-ben százados lett. Térképészeti tevékenységet Magyarországon – eddigi adataink szerint – nem végzett. Neve 1943-ig Szabó V. József, ahol a V. ötöst jelent, ő volt az ötödik SzJ tisztként a magyar hadseregben. 1943-ban felvette Édesanya vezetéknevét, attól kezdve Penyigey József lett. Nevét később Németországban Josef Penyigey-Szabó alakban használta, érdekes, hogy német környezetben is ragaszkodott a hosszú ó-hoz.

Penyigey alakulatát a második világháború vége felé Németországba vezényelték, ahol 1945 áprilisában fogságba estek és végül francia hadifogoly-táborba kerültek. A magyar térképészek is fogságba estek, de nem itt, hanem Passau környékén, május 5-én, tehát Penyigey semmiképpen nem tartozott a térképészekhez.

A háború előtt a francia megszállási övezetbe csapott területeken szinte egyáltalán nem volt említésre méltó térképészet. Jelentőségre tett szert viszont a háborús időben Franz Burda.

Offenburgi nyomdája 1942-től azon kiválasztott nyomdák közé tartozott, melyek hadszínterek térképeit nyomtatják. 1945-ben a franciák lefoglalták, a megszálló hadsereg szükségletei szerinti anyagokat és tankönyveket nyomtatott. A térképészeti részleg iskolai atlaszokat szerkesztett, és a megszállók földrajzi intézetének dolgozott. 1947-ben megszünt az előzetes cenzúra, 1949-ben az utólagos cenzúra, és törölték a kiadó licenszkotelelességét. A Burda-kiadó ismét az újságüzletágnak szentelhette magát. 1950. november 9-én nyugati szövetséges főbiztosok a térképgyártással és térképforgalmazással kapcsolatos minden korlátozást megszüntettek. Burda megvált a tankönyvkiadótól és a Kartográfiai Intézetből, melyek 1951-ben az Ernst-Klett-Verlaghoz kerültek Stuttgartba.

A magyar hadifoglyok Franciaországban és a megszállt francia területeken végeztek jóvátételi munkákat. Ennek keretében került Penyigey-Szabó József a Földrajzi Intézetbe. A béketárgyalások lezárultával 1947. február 10-én a magyarokat elengedték a hadifogságból. Többen, köztük Penyigey is, nem tértek vissza a kommunista Magyarországra, ő civil alkalmazotként a francia megszálló hatóságoknál maradt. Munkája kapcsán került kapcsolatba a Burda-kiadóval, majd belépett a céghez. Amikor Burda 1950-ben kezdett eltávolodni a térképésztől, Penyigey önállósodott, mivel

addigra elegendő ismeretre tett szert a nyomdaipar és kartográfia terén.

1951 januárjában kérelmeztek a „Penyigey-Szabó & Co. OHG, Offenburg in Baden” cég regisztrálását, erre azonban, a külföldiekkel kapcsolatos hivatalos adminisztráció miatt csak 1952. május 15-én került sor. 1953-ban a cég neve már „Astra J. P. Szabó & Co” volt. 30 alkalmazottal dolgoztak, akiket – a konkurencia véleménye szerint – részben tisztességtelenül csábítottak át. Az alkalmazottak között voltak Penyigey egykori katonatársai is. 1959-ben egy szintén Astra nevű Saar-vidéki cég a névről való lemondásukat kérte, ezért 1961-től a cég csak a tulajdonos Penyigey nevével viselte. 1972-ben még új épülettel bővült a cég, 1973. október 23-án azonban Penyigey, hosszas betegség után, elhunyt.

Az önállósodás iránti döntést a francia megszálló hatalmaktól kapott térképgyártási szerződések biztosították. A térképek iránti igény azonban még 1954-ben a megszállás befejeződése után is nagy volt. Az idegenforgalom megnőtt, szükség volt a Fekete-erdő térképeire. A teljes sorozat 1964-re készült el. Ezzel az Astra-kiadó egy 11 lapból álló túra- és sítérképet tudott kínálni, mely a Karlsruhe és Basel közti területet fedte le.

Penyigey egy másik nagy tette az volt, hogy belekezdett egy térképészeti kiadványsorozatba. A térképészítés minden ágát átfogó sorozatot terveztek, mert ilyen előtte nem volt. Az Astra-kiadó sorozata 6 kötetével azóta is a legmeszebbre jutott térképészeti kézikönyv maradt.

Később az Astra-kiadó szűkítette térképgyártási tevékenységét. Egy freiburgi iroda 1974 áprilisában átvette az özevgytől, Karla Penyigeytől, az akkor még megmaradt nyomdaüzemet és az összes jogokat.

**Hegedus Ábel térképész
HM Hadtörténeli Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu**

TÜKÖRCSE REPEK A TÉRKÉPTÖRTÉNETBŐL

Penyigey-Szabó József
kiadótulajdonos

A Fekete-erdő
turistatérkép sorozat-
ának áttekintője és
egy szelvény cím-
lapja és részlete

A BURDA cég által ké-
szített térkép, talán
Penyigey is dolgozott
vele

Herausgegeben mit Genehmigung des Service Géographique des TOA von der Kartographischen Anstalt Dr. Franz Burda, Offenburg (Baden)

JÓSZOMSZÉDSÁG A TÁJFUTÁS NYELVÉN

Vadászom a Perseidák hullócsillagait, amiről eszembe jut csodálatos lila-csillagocskás gumicsizmám, amiről a a Szlovák karszt kupa villan be. Merthogy a szlovák versenyen be kellett szereznem egy vízálló lábbelit a szakadatlan ömlő eső miatt, és ezt a félmagyar mezőny így tette: amikor beléptem rajtszámom bozótruhámban a Rozsnyói kínai boltba, már mondták, hogy merre találok a plasztikcipellők osztályát. A kemping a második nap már úszott, a sátrak beáztak, kihívás volt eljutni a mosdóig a pocsolókból formálódó tengeren át. Amúgy a kempinget gyönyörű helyre telepítették, fölötté tornyosult Krasznahorka vára, éjszakánként pazar kilátásban, amit a felhőjárástól függően hol láthatunk, hol nem. Sajnos a vigasztalan monszun miatt elment a kedvünk meglátogatásától.

A második naptól kezdve a körülmények uralták közérzetün-

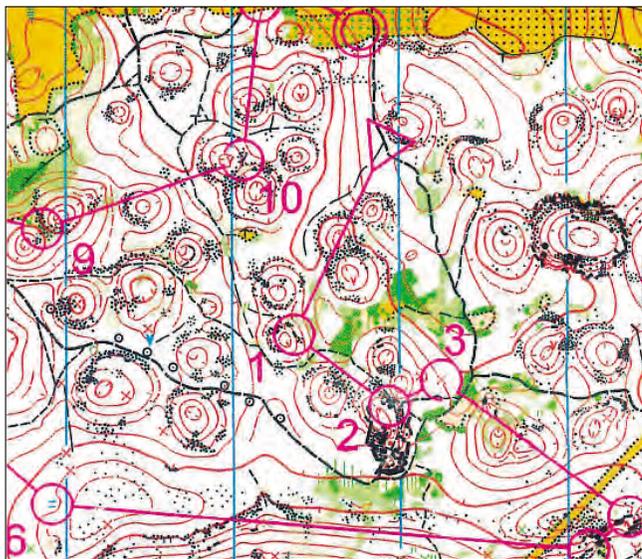
ket, pedig magát a versenyt csak dicsérni lehet, mert remek terepeken jó pályákat tűztek ki nekünk a szervezők. A rendezés gördülékeny volt, a többnyire magyarul is beszélő rendezők kedvesek, szolgálatkészek voltak. Szokatlan volt számunkra, hogy a célban kellett a szimbólt magunkhoz venni, de így a ragasztgatáshoz szükséges felszerelés is helyben volt mindenkinek. Az első nap Szilicére mentünk. Már a felvezető szerpentinről látszott, hogy varázslatos tájra érkezünk. Egy szép ligetes katlanban állították fel a célt, ahonnan látszott a befutópont, és rögtön a közeléből rajtoltunk. Az erdőben a föld nedves, ruganyos volt, de nem sáros, csak a sok apró kő csúszott nagyon. A pályákkal keresztbekasul bejártuk a technikás, nyílt, tiszta erdős, sziklás, kőmezős, töbörös terepet. Minden pillanatban figyelni kellett, hogy el ne keverjen az ember. Sajnos rossz szimbólt

Zsebeházy Zsolt

Horváth Magda

1. napi térképrészlet

vettem el a célban, amire nagy keverés után jöttem rá az első pontra való sokadik ráfutás után. Így kb. húsz perc késéssel indultam újra útnak, immár a jó kódokkal. Délután megnéztük a jégbarlangot a hatalmas szikla katlanban, amit verseny közben már mindannyian körbefutottunk.

A második napi sprintet Rozsnyóra vitték. Délutánra, csak a verseny idejére, elállt az eső, és kisütött a nap. A pályákat a régi városrészben és a közeli bevásárlóközpontban vezették.

A harmadik-negyedik napot a Pavlova skala és a Soroška kivágatokon rendezték Szoroska mellett. A cél terület, egy nagy

A rozsnói sprintverseny

rét egy hosszú völgyben, napos időben gyönyörű lett volna, most viszont mocsárrá alakult. A terep ismét többször volt egy részén bozótos-ligetes növényzettel benöve, nehezítve a tájékozódási feladatot a páras ködben. A terep adottságai miatt a C pályák elég nehézre sikeredtek, inkább BRR-nek kellett volna nevezni őket.

Az ifiknek jó felmérési lehetőséget jelentett a verseny. Mivel jövőre a Junior VB hasonló terepeken lesz, a verseny előtti napokban a Tabáni sparisok edzőtáborozni voltak a környéken. Ennek ellenére sajnos nem sikerült túl jó eredményt elérniük a hatalmas létszámban felvonuló cseh válogattal szemben. Kategóriáikat a csehek uralták, a magyarok itt szinte szóhoz sem jutottak. Hajdú Szása emelkedett ki a magyar mezőnyből egyenletes teljesítményével, és a 3. napon ő futotta a legjobb időt. Weiler Virágnak csak a 4. napon sikerült, a csehekkel együtt futva a vadászrajtból egy 3. legjobb időt futnia aznapra. Fizikailag valószínűleg jobban áll, mint technikailag. Jó figyelmeztetés ez az ifjúságnak, hogy a nemzetközi mezőnyben magasabb a mérce.

Itt került sor a 36. Szlovák-magyar senior találkozóra. Az első napi eredmény alapján kialakuló válogatottak küzdöttek meg a harmadik napon. Sajnos a kevés szlovák induló miatt nem volt minden kategória kiválasztottjainak ellenfél-párja a másik ország válogatottjában, így volt, akinek az eredménye nem számított bele az összetettbe, hiába futott remekül. A magyarok, igen szoros versenyben, 40:39 arányban győzedelmeskedtek. Jövőre ismét a Postás kupán erősíthetjük a barátságot!

Gratulálunk E és A kategóriás dobogósainknak:

- M12A 1. Ormay Mihály,
2. Demeter Ambrus, 3. Weiler Vince
- M14A 1. Mészáros Mátyás,
2. Peregi Dániel, 3. Dalos Máté
- M18A 1. Kazal Márton
- M20A 3. Liszka Krisztián
- M35A 2. Lajszner Attila
- M40A 1. Hajdu Martin
- M50A 2. Sramkó Tibor
- M55A 2. Pelyhe Dénes
- M60A 1. Vincze István
- M65A 1. Horváti György,
3. Bozán György
- W12A 1. Vékony Vanda
- W14A 3. Vögyesi Melody
- W21E 2. Kovács Filoména
- W40A 3. Ebinger Mónika
- W45A 3. Mátyás Ildikó

M16A-ban Hajdú Szása 1 mp-cel,
M21E-ben Zsebelsti 27 mp-cel
maradt le a dobogóról.

A helyiek a versenyen kívül még hajnalig tartó diszkóval, és „bálal” is szórakoztatták a fiatalságot. Szerencsére a pirkadatkor visszaérkező hangosabb tömegek számára külön rezervátum volt kijelölve a kempingben. A sör és a sztrapacska pedig még mindig jó arrafelé.

Szöveg: Bacsó Piroska
Fotó: Michal Krajčik

Térképböngészés verseny után

MÉDIA MEGJELENÉSEK

A Szenior Tájékoztató Futó Világbajnokság előkészítésének, majd a versenynapok bemutatásának nagy teret szenteltek a helyi közszolgálati médiumok. A legjelentősebb regionális szaklapban, az Új Dunántúli Naplóban 17 cikk jelent meg, míg internetes felületén a www.bama.hu-n minden versenynapról közöltek beszámolókat. A Pécsi Hírek és a hozzá kapcsolódó www.pecsma.hu hírportál is számos értekezésnek, visszatekintésnek szentelt oldalakat, hasábkokat. A Pécs TV hat alkalommal sugárzott filmes összeállítást. Az archivált mozgóképeket 150-400 közötti alkalommal tekintették meg, az átlag 30-60 -as megtekintéshez képest.

Komló város is kitett magáért. A Komló Újság és a www.hegyhátmédia.hu felületeken adta hírül, hogy ha csak egy napra is, de Komlóra figyelt a világ. Önmagáért beszél az a gyorsaság, ahogy WMOC2011 komlói küzdelmeiről készített 514 db, minőségi fotót már a verseny másnapján elérhetővé tették a nagyközönség számára. http://komloiujssag.hu/?page_id=5282

Országos szinten az MTV1, MR1 és Nemzeti Sport szentelhetett volna kicsivel nagyobb figyelmet az eseménynek, az 1-2 alkalommal megjelent híradásokon túlmenően.

WMOC2011 hivatalos honlap látogatottsága: 2011.01.01 - 07.27-ig 122.881 látogató. Ebből 74.125 fő a verseny előtti utolsó 30 napban. A [wmoc](http://www.wmoc.hu) 8 napja alatti látogatók száma: 45.406 fő. A legtöbb látogató a Sprint döntő napján volt: 7801 fő. A www.tajfutaspacs.hu honlap, mely tartalék felületként a hivatalos honlap árnyékában biztosított adatelérést és információs szolgáltatást, a verseny egy hete alatt fogadott annyi látogatót és töltöttek

le akkora mennyiségű információt az oldalairól, mint a versenyt megelőző egy teljes évben. A külföldi látogatók képzeletbeli dobogóján a sorrend: Finnország, Oroszország, Svédország.

Hogyan „festenek” a külföldi tapasztalaton? Milyenek a külföldi észrevételek?

A nemzeti szövetségek között a német viszi el a pálmát a maga 3 hírriportjával (összehasonlításként

MTFSZ 4), de ez talán a jövő évi rendezőtől el is várható. A svéd szövetség az O-Ringen-re figyelve, 2 cikket, míg az angol, norvég, spanyol, portugál, szlovák honlapokon 1-1 cikket lehetett olvasni a világversenyéről. Meglepő, hogy a legtöbb világbajnoki címet bezsebelő finnek szövetségi felületén nem lehetett rálelni a világverseny információira.

Az általános eredményközléseken túlmenően, az élménybeszámolókból az következtethető ki, hogy a résztvevők jól érezték magukat Magyarországon. Elégedettek voltak a verseny rendezésével, a szállásukkal és gasztronómiával. Mindenki emlékeztében meg fog maradni az utolsó napokra jellemző forróság s a taxisok nyelvtudás hiánya.

Portugál versenyző véleménye: So, so! Jó volt a rendezés, de a miénk jobb volt. (Mit is mondatna mást a 2008 évi VB rendezője.)

Svéd vélemény: Úgy éreztem magamat, mint egy otthoni nagy versenyen.

Spanyolország: Kiváló rendezés, jó pályák és köszönjük, hogy sport-szerű versenyzőnk egy külön fair play díjat vehetett át a rendezőktől, azért mert a LQ1 napján a befutó előtt cca 1 km-re egy földről felkelni nem tudó, mint később kiderült törött kezű N65-ös hölgyet behozott a Célba, saját eredménye rovására. Finnország Lahti: Sajnos nem tudtuk igénybe venni a tömegközlekedést, mert nem voltak utcanévek a térképen. Egyik versenyzőnőnk eltévedt a selejtező futamon. Mikor kiért az erdőből, az első házban, ahol segítséget kért, egy finn-magyar család tartotta gyermekük születésnapját. Olyan jó hangulat alakult ki, hogy versenyző társai este kilenc órára mentek érte. (http://www.ls37.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=255:wmoc2011-vain-tosuunnistajille)

Angolok: Kiváló túra volt. Egyik versenyzőnk bokája kifordult az erdei selejtezőn, de a nagyon hatékony magyar egészségügynek köszönhetően hamarosan visszatért közénk két mankó társaságában. (<http://news.globalorienteeingtours.co.uk/>)

Az élet nem áll meg. Minden csoda három napig tart. A WMOC2011 eseményének honlapját a verseny utáni hetekben is szorgalmasan, de egyre kisebb számban látogat-

Az érmek megoszlása országonként:

	Sprint Final			Long Final			Total			All
	Gold	Silver	Bronze	Gold	Silver	Bronze	Gold	Silver	Bronze	
FIN	8	2	4	6	7	6	14	9	10	33
SWE	5	8	6	7	3	5	12	11	11	34
RUS	1	1	3	3	4	2	4	5	5	14
NOR	2	1	1	1	2	0	3	3	1	7
DEN	1	0	2	2	0	0	3	0	2	5
SUI	2	4	4	0	1	3	2	5	7	14
GBR	2	1	1	0	0	1	2	1	2	5
GER	1	0	1	1	0	2	2	0	3	5
CZE	2	0	0	0	1	0	2	1	0	3
SVK	1	0	0	1	0	0	2	0	0	2
HUN	0	2	0	1	0	2	1	2	2	5
ROU	0	0	0	1	1	0	1	1	0	2
USA	0	1	0	1	0	0	1	1	0	2
POR	0	1	0	0	0	1	0	1	1	2
LTU	0	1	0	0	1	0	0	2	0	2
EST	0	1	0	0	0	1	0	1	1	2
AUS	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1
NZL	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1
ITA	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1
UKR	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1
							49	46	46	141

ták meg a résztvevők. A Skandináv utazási irodák honlapjain már a WMOC2012 évi német versenyének csalogatói találhatóak meg. A skandináv utazási irodák dicsér-

ték a környezetet és a versenyt, s körítését, de ez is természetes, mert ebből lesz jövőre is forgalmuk.

Kelemen János

Fotók: Máthé István

Graffic-Com Bt.

egyedi termékeink:

- laminált rajtszám
- pp/pe kordonszalag
- molinó/ponyva
- reklámtábla
- passztartó szalag
- rendezői kártyák
- öntött érem
- éremszalag
- póló emblémázás
- mez feliratozás

MÁTHÉ ISTVÁN mathepista@gmail.com
06 20 9573165 grafficcom@gmail.com
06 1 2423945 1031 Bp. Malomkerék u. 1.

Crosswear Tájfutó Felszerelések!
www.crosswear.hu

Ajánlatunk:

- bozót ruha, lábszárvédő, póló, sapka
- egyedi tervezésű érmek fából

Szolgáltatásaink:

- lézervágás, lézeres gravírozás,
hímzett logo, felirat
- újdonság: pólónyomás

CROSSWEAR® Kft.

DÓRA JUDIT – KROLOPP FRIGYES

H-1029, Budapest, Ördögárok u. 110/A

Tel/fax: +36 (1)-376-51-96, Mobil: 06-20/9642-957

E-mail: crosswear@crosswear.hu, Honlap: www.crosswear.hu

MIKOR VOLT AZ ELSŐ BAJNOKSÁG?

A tájfutás igazi nagy ünnepei az országos bajnokságok. Ekkor gyűlnek össze a legtragosabb mezőnyök. Ilyenkor jobban bízhatunk a térképben is és a gondos pályakitűzésben. A rendezők is inkább kitesznek magukért, mert a szép számú résztvevőtől több nevezési díj csurog össze. Gyakorta még érdekes újításokkal is kedveskednek. Így aztán mindenki szereti az ilyen ünnepi alkalmakat. Nem csoda, hogy egyre több a bajnokság. Egy ideje évente már 9-et rendeznek! Ha minden jól megy idén is 260 bajnok címet talál gazdára és úgy 1200 érmet vihetnek haza a legjobbak.

De nem mindig volt így. Bizony volt, hogy csak egy bajnokságot rendeztek egy évben. Az előtt, még régebben meg volt, hogy egyet sem!

Ne lepődjünk meg, ha az MTF Sz honlapon nem találunk meg a régi bajnokságok listáját, keressük inkább a Hungarian Orienteering Home Page-en, vagy Szepesi Imre ARAK honlapján. Mindkét helyen az 1950-es Országos Csapatbajnokságot találjuk elsőként a sorban. Ez nem is csoda, hiszen a Skerletz Iván által felelősen szerkesztett Szélrózsa évkönyv 1986. évi, illetve 1974/75-ös számában közölt összeállításban is az 1950-es év az origó.

Kósa Csaba A tájékeződési sport története (1966.) című, máig egyetlen sportkrónikánk lehet forrása ezen kerek, mára már közismert évszámnak. 1967-ben kezdődött a tájékeződési edzőképzés a Testnevelési Főiskolán, a versenybírói tanfolyamokon is téma volt a sportág története, így

hamarosan köztudottá vált a bajnoki időszámítás kiinduló pontja. A '60-as évek „modern” tájékeződési versenyein már nem adtak jelvényt a résztvevőknek, ami a korábbi természetjáró versenyek elengedhetetlen velejárója volt. Az idősebb sporttársak is már

mára - doztak, akiknek kalapján még felfedezhető lett volna az 1950-es hegvesztetői Országos Bajnokság jelvénye. Nagy verseny volt ez, két jelvényt is készítettek erre az alkalomra. A jelvényeken pedig az a felirat szerepel, hogy II. Országos Terepverseny Bajnokság 1950.

A jelvényeken egyébként minden tökéletesen egyezik az 1950-es bajnokság adataival: a dátum, a Duna-kanyarral átölelt helyszín, a rendező MTSz és a bajnokság megnevezése. Semmi okunk nem lehet kételkedni abban, hogy ha ezt a baj-

nokságot a rendezők másodiknak tekintették, akkor volt egy korábbi, elsőnek mondható bajnokság is.

A Természetjárás című újságot lapozva az 1949. novemberi számban felfedezhetjük Székely Miklós háromoldalas, kilenc fényképpel illusztrált minden részletre kiterjedő beszámolóját az Országos Sport Hivatal támogatásával megrendezett Országos Terepverseny Bajnokságról. A cikkíró, aki nem más, mint a Magyar Természetbarát Szövetség későbbi főtítkára, a bajnokság országos voltát hangsúlyozva említi meg, hogy a 23 induló csapat között 8 vidéki is volt. (1950-ben 13 fővárosi és 5 vidéki csapat vett részt) A verseny Torbágy vasútállomástól indult, az öt fős csapatok útvonala hat állomást érintett. A célt az Úttörő vasút Ságvári-ligeti állomásánál helyezték el.

A versenyzők az állomásokon kapták meg a következő útszakaszra vonatkozó utasítást, ami a követendő útvonalra, illetve a menetközben érintendő pontokra vonatkozott. Az állomások helyét többnyire szerkesztéssel kellett meghatározni. Az I. állomásig vezető útszakaszt egy régi 75 000-es écsíkosi katonai térképről ismerhették meg a versenyzők, amiről a rajtban vázlatot készíthettek. A verseny térképe a továbbiak-

ban az 1:25 000-es Budai-hegyek Kirándulók térképe volt. A fennmaradt részletes útvonal leírások alapján a versenypálya tökéletesen rekonstruálható. A mellékelt térkép az állomások mellett azokat az útszakaszokat is jelzi, amelyeket a szöveges menetutasításban előírtak. Egyes állomásokon új keletű MHK, illetve a '40-es években már elterjedt haditorna feladatokat is meg kellett oldani.

A versenyről írt beszámoló szak-szerűsége és a korabeli értékelések nem hagynak kétséget afelől, hogy a verseny előkészítője, főszervezője, mai szóval a versenyigazgató a Szövetség fiatal bizottság vezetője, Székely Miklós volt. Nem kizárt, hogy a fénycépeket is ő készítette. A rendezvény bajnoki súlyát jelzi, hogy a csapatokat a célban Erős József az MTSz nagyhatalmú ügyvezető elnöke fogadta. Nem mellékesen meg kell jegyezni, hogy ekkor az MTSz elnöke az ország második erős embere, a pénzügy- és államminiszter Gerő Ernő, későbbi MDP első titkár volt.

A rendezvényről előzetes tájékoztatás jelent meg a Népsportban. A bajnokság teljes eredménylistája megtalálható Bárány László A tájékoztatósi futás magyarországi története című kéziratában, amiből itt csak egy részletet közlök.

1. Magyar Optikai Művek 72 pont
2. Közalkalmazottak SE 124 pont
3. Állami Tervező Intézet 143 pont
8. DVTK 191 ponttal

a legjobb vidéki csapat

Az eredmény híven tükrözi az akkori erőviszonyokat. A Vasas M O M turis-tái kiváló terep-s en y szá-mi-n i-n - é l m e - z ö n y - b e n v o l t a k , k é s ő b b 1951 és '53-ban is ők nyerték az

országos bajnokságot. Vezetőjüket, Szépvölgyi Antalt kérte fel az MTSz az első háború utáni országos terepverseny megrendezésére, amely versenyt akkor a most második helyezett KASE nyert meg. Az ekkor még az ÁMTI csapatában

ver - szegvári Gusztáv is az első között szerzett versenybírói minősítést a MOM-osokkal: Szépvölgyivel és Kovács Zoltánnal együtt. Később szakíróként is tevékenykedett. Többekről tudunk, akik ezen a versenyen részt vettek, de a csapatok összeállításáról sajnos nincs adatunk. Ez még nyomozást igényel. A fénycépek alapján én egyedül a vörös meteoros Holba Vilmost ismertem fel, aki második lett az 1954-es egyéni OB-n. Azt a bajnokságot egyébként Szegvári rendezte.

A versenyre két jelvény készült: egy a versenyzők, egy másik a versenybírók részére. A jelvény az MTSz előző évi jelvényének mintájára készült, csak a Kossuth címert cserélték ki a Népköztársaság új címerére. Talán az utángyártás egyszerűsítése miatt maradt le a „Bajnokság” kiegészítés a „Terepverseny” felirat mögül. Az 1949. évi Országos Bajnokság nem volt minden előzmény nél-

küli. Köztudott, hogy az 1948-as Londoni Nyári Olimpiai Játékokon a magyar csapat messze túlszárnyalta a háború előtt, utóljára 1936-ban megrendezett Berlini Olimpian elért eredményét. A sportsiker egy csapásra politikai tényezővé vált, megkezdődött a sportirányítás gyökeres átszervezése. Ennek során 1948. augusztusában alakult meg a Magyar Természetbarát Szövetség. Első ténykedései között megbízást adott a MOM Turista csoportjának, hogy országos terepversenyt rendezzen. A november 13-14.-i pilisi verseny fő és nagyon is újszerű célkitűzése az volt, hogy bemutassa a turistaságot, mint versenysportot. (az eseményről a TÁJOLÓ 2001 / 4 számában dr. Szentpétery Tibor számolt be.) Erős Antal főtitkár az MTSz

Báthori utcai központjában tartott ünnepélyes díjkiosztón elmondott beszédében hangsúlyozta, hogy ez az országos verseny akár bajnokság is lehetett volna! Tehát a bajnokság gondolata már 1948-ban felmerült. A bajnokságok rendezésének kérdése ugyanis erősen feszítette a sportmozgalmat. A Londoni olimpia előtt ugyanis több sportágban nem volt hazai bajnokság, ami a válogatást is igen mehezítette. 1949-ben, az év elején Székely Miklós irányításában és közreműködésével

első ízben szerveztek versenybírói tanfolyamot, kimondottan azzal a céllal, hogy legyenek bírák az első országos terepverseny bajnokság megrendezéséhez. Az így kiképzett bírók közül dr. Dvorák József is részt vett a torbágyi bajnokság előkészítésében és a lebonyolításban. A bajnokságról írásban is beszámolt a Sport Lap- és Könyvkiadónál 1954-ben megjelent Természetjáró versenyek rendezése című könyvében. Az

eddig említettekén kívül más korabeli dokumentumok is úgy jegyzik a Székely Miklós nevéhez köthető torbágyi országos turista versenyt, hogy az első Országos Terepverseny Bajnokság.

Vajon miért felejtődött el ez a bajnokság, és miért lett az első az egy évvel későbbi? Nehéz a válasz, mert az 1950-es bajnokságról még kevesebb dokumentum maradt fenn. A Népsport sem írt róla, és mint láttuk a jelvényt készítettők is csak második bajnokságnak tekintették rendezvényüket. Dr. Dvorák egy kézzel írt korabeli feljegyzésében „szövetségi” bajnokságnak titulálja az 1949-es rendezvényt. Lehet, hogy az ekkor győztes MOM még nem viselhette a „Magyar Népköztársaság bajnoka” megtisztelő címet? Vajon az 1950-ben legjobban szerepelt Budapesti Lokomotív már igen, vagy az is csak „szövetségi” bajnokság volt? A biztos választ ezen korai bajnokságok kiírása és/vagy eredményértékesítője adhatná meg. A legkorábbi ilyen anyagom három évvel későbbi: a Magyar Népköztársaság 1952. évi országos természetjáró csapatbajnok-

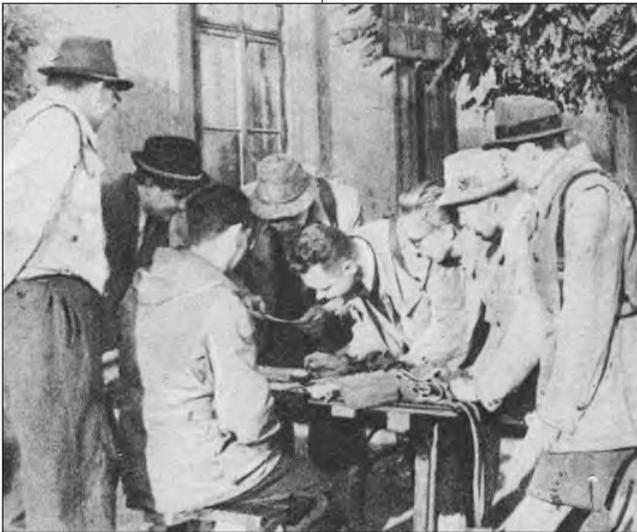

Erős József, a Magyar Természetbarát Szövetség ügyvezető elnöke üdvözli a célnál a győri csapatot

ságának kiírása, amelyet a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa mellett működő Országos Testnevelési és Sportbizottság elnöke hagyott jóvá. A sok bizonytalanság mellett egy valami azért biztos, mégpedig az, hogy Székely Miklós ott volt a kezdeteknél, és valamit elindított 1949-

ben. Két évtizeddel később, 1970-ben is ott volt és segítette az MTFSz megalakítását. Aztán 1972-ben is ott állt az ünneplők között a Keleti pályaudvaron kezében virágcsokorral, hogy az első magyar tájfutó világbajnokot fogadja. Jó lenne többet megtudni róla.

Bocsássatok meg, hogy a múltból ismét visszakanyarodok a jelenbe. Egy nagyon szépen előkészített ROB és egy eddig mindig kellemes meglepetéseket hozó POCSB előtt állunk. Ezért minden realitástól függetlenül játszunk el a gondolattal. Mi lesz, ha az eddigi 9 bajnokság mellé születik egy 10. is. Mondjuk egy rövid távú éjszakai pontbegyűjtő egyéni bajnokság. Az vajon „szövetségi” bajnokság lesz-e, vagy a győztes viselheti a Magyar Köztársaság bajnoka címet? És ez öregre, fiatalra egyaránt vonatkozhat-e, vagy csak a felnőtt férfi és női kategóriára? Vajon most is a Minisztertanács mellett működő valamelyik szerv fogja jóváhagyni a kiírást, vagy elég, ha mi magunk mondjuk ki, hogy nekünk bajnokságból sohasem elég? **Bozán György**
A jelvények képeit Sváb László bocsátotta rendelkezésre

Még néhány pillantás a térképre és indul is a Postások csapata

ŐSZI KÉSZLETSÖPRÉS

multiNavigator.hu

a gpstrade csoport tagja

Infóvonal: 06-1 / 7-888-888
Bp. XIII. Dózsa György út 61-63

Fogald le a cipődet Interneten, a méretek rohamosan fogynak!

Rendelj az interneten - mintha a gyárból vennéd

Jalas X10 - kombi szöges

gyári ár: 18.800Ft

Jalas Black flx - kombi szöges

gyári ár: 19.800Ft

Jalas X20 - kombi szöges

gyári ár: 20.950Ft

Olway Tiger flx - kombi szöges

gyári ár: 19.800Ft

CrossControl - 2011

gyári ár: 24.500Ft

Jalas X25 - gumi stoplis

gyári ár: 19.900Ft

Az akció a készlet erejéig érvényes Internetes rendelés esetén!

Címlap: Lenkei Zsolt a franciaországi világbajnokságon hosszútávon a 23. helyen végzett
Hátsó borító: Bíró Fruzsina a Trail-O vb open kategóriájában a 6. helyet szerezte meg.

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA